CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"They all continued with one accord in prayer and supplication."
Acts 1:14

MAY 12th 1961 - No. 495 - 12 PAGES • P.O. BOX 312, STATION B., HAMILTON, ONT.

16th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario.

EEN FEEST

Het is met Pinksteren al niet veel anders dan met Hemelvaartsdag. Wij zouden er niet aan denken om het af te schaffen, maar wij weten er meestal ook niet goed raad mee. Het kan ons zo maar overkomen, dat wij niet weten wanneer het Pinksteren is, totdat wij het op Pinksterzondagmorgen in de kerk horen.

Hoe zou dat toch komen? Is het ons nooit goed geleerd, of gaat het pinksterfeest eigenlijk aan ons normale dagelijkse leven voorbij, of zit er voor de zakenwereld geen aantrekkelijk aanknopingspunt in voor "commercializing" of spreekt het te weinig tot onze verbeelding?

Al zou op al deze vragen een voorzichtig "ja" zijn te geven, dan is daarmee het bevredigend antwoord nog niet gevonden.

Wij denken nu weer even aan de discipelen, waarover wij in ons vorig nummer schreven. Dat waren die mensen, die iets van ongeduld in zich voelden en daarom vroegen of de Heiland in **hun** tijd het Koninkrijk weer zou oprichten. Dat waren die mensen, die voelden dat het zo niet kon blijven in hun leven, nu de levende Heiland hun de **Schriften** duidelijk had gemaakt. En toen zij de Schriften verstónden, waren ze pas goed gegrepen door het Koninkrijk Gods. Toen wisten ze dat in de Heiland de mens (en dus ook zijzelf) weer kroon en koning der schepping was geworden. Dat heeft hen doen zien, dat heel hún leven en heel hét leven opgedragen en gewijd zou worden aan God. Dat verklaart hun hele ongeduld en daarin mogen wij gerust jaloers op hen zijn.

Tot zulke mensen spreekt de Schfrit van de Heilige Geest als van de Trooster. De nieuwe mens in Christus hunkert naar de volmaakte dienst aan God. Hij hunkert maar niet **naar de hemel om** zelf gelukkig te zijn. Hij hunkert naar de toekomst om weer waarlijk **mens** te zijn in dienst van zijn Schepper en als drager van het ongeschonden beeld van God.

Dat konden de discipelen en dat kunnen ook wij nog niet ten volle beleven. Daarin staat de zondige wereld ons in de weg en daarin staan wij onszelf het meest in de weg. We willen wel goed maar we doen het niet. We willen wel dat God centraal zal zijn in ons leven en in onze kerk en in onze actie, maar we nemen telkens weer zelf die centrale plaats in. Het kan zo afmattend en ontmoedigend zijn. Je wilt echt voor God leven en je stelt jezelf telkens weer zo teleur. Er zijn momenten, dat je meent gevorderd te zijn en even later lijkt het wel of je er nog veel verder vanaf bent.

Is dit niet het evangelie van Pinksteren dat God de Heilige Geest als de **Trooster** is gekomen? Wij hebben wijlen Ds. De Graaf eens in een pinksterpreek horen zeggen, dat de uitstorting van de Heilige Geest de kus uit de hemel was.

Die troost is echter niet sentimenteel. De Geest klaagt niet met ons mee, dat het eigenlijk een onbegonnen zaak is. Het komen van de Geest op Pinksteren wordt integendeel gekarakteriseerd door vuur en door een storm. Er zit kracht achter en de taalbarrière valt weg. Iedereen kan de ander verstaan en daarin is reeds iets van het nieuwe leven zichtbaar.

De beste troost voor iemand, die in moeilijkheden zit is nog altijd de hervonden moed om verder te gaan. Dat kwam op dat eerste Pinksterfeest in Jeruzalem wel zeer duidelijk naar voren. Maar dat kan op Pinksteren 1961 eveneens duidelijk naar voren komen.

Voor iemand die niet gelooft kan er van Pinksteren niets uitgaan. Die kan zich met Kerstmis nog vleien met de gedachte van het "vrede op aarde" en die kan Pasen nog vervormen tot een lentefeest, maar die zit met Pinksteren totaal verlegen.

Maar voor wie gelooft is Pinksteren de opening van een enorm vooruitzicht. Het is de openlijke verklaring van God, dat de schepping wordt toebereid voor de eeuwigheid. De Heilige Geest volgt daarbij voor ons verborgen wegen. Zoals Hij vóór de eerste scheppingsdag in de duisternis de aarde toebereidde voor God, zo bereidt Hij ongezien de grote dag voor van Christus' wederkomst. Daarbij vergunt Hij ons het voorrecht en de blijdschap om Zijn mede-arbeiders te zijn.

Piksterfeest is het feest van de hernieuwde kracht en van de hervonden moed.

D. F.

Een foto van de "space capsule", waarin Cmdr. Alan B. Shepard, als eerste "U.S. Astronaut", een 600 mijl lange trip door het luchtruim maakte. Aan het einde van deze baan werd de capsule per parachute in de oceaan neergelaten en vervolgens werd Cmdr. Shepard door een helicopter uit het water opgevist. Op de foto zien we een technicus het kijkgat inspecteren. Aan de rechterkant van de capsule is een periscope te zien.

God's Purpose for Man in this Space Age

by Rev. L. W. Van Dellen

The world is watching with interest man's attempt to conquer outer space. There is great excitement because of Russia's progress in the field of space adventure. They have accomplished the greatest achievement in the history of man, so it is reported, for their spaceman has circled the earth.

Act one in man's circus of the space age is over and what does the future barrel of laughs hold for the world of spectators. What humor there is in the history of man, in little man. "Isn't it laughable for God to look down from heaven and see upon earth men, little ant like creatures, busy putting stone upon stone, trying to build a tower to heaven, which amounts to only an ant hill"? This is the observation of the Dutch book entitled: *The Humor of the Bible* by Okke Jager. He writes about the tower of Babel and states further that God hears and sees these little creatures. They are proudly building and the Bible makes this comment: "And the Lord came down to see the city and the tower which the children of men builded." Okke Jager remarks that the project was so insignificant in God's eyes that He had to come down from heaven to see it.

Today we have another Tower of Babel. The space man has travelled from 100 to 300 miles out into space and now he talks about going to Mars which is 234 million miles away from the earth. What a proud ambition! "He that sitteth in the heavens must laugh." In the May issue of the *Readers Digest* is an article entitled, "The Senseless Race to Put Man in Space", by Harland Manchester. The article states that it is incredibly expensive, fantastically hazardous and the rewards are doubtful in the extreme. We know that everybody will have to contribute to the great adventure, taxes will be higher, for the cost of the new age is tremendous.

What position should we as Calvinists take? Dr. H. F. York, director of Research and Engineering for the Department of Defense, has estimated that it would take about six billion dollars to put one man on the moon. The cost of a moon base might easily run to tens of billions. Have we as Calvinists a stewardship responsibility in relation to our nations? The past president of the United States said: "The only answer to a regime that wages total war is to wage total peace.' We have the recipe for total peace and that is, reaching individuals with the Gospel of Salvation. This still is God's purpose for men and nations. The Apostle Paul gives us God's purpose for man in this space age in Acts 17:24-27. "God that made the word and all things therein, seeing that He is Lord of heaven and earth, dwelleth not in temples made with hands; Neither is worshipped with men's hands, as though he needed anything, seeing he giveth to all life, and breath, and all things; And hath made of one blood all nations of men for to dwell on all the face of the earth, and hath determined the times before appointed and the bounds of their habitation; That they should seek the Lord, if haply they might feel after him, and find him, though he be not far from every one of us."

Men are interested in conquering space, in exploring ever further into space. General Thomas S. Power, commander in chief of Strategic Air Command of the United States said: "The time is bound to come when man will venture ever deeper into space, not to win wars on earth but to battle the limitless challenge of the universe." People are asking the question: "Can we conquer outer space?" They are wondering whether there is life on Mars and question whether this will lead to a final war. Others question: "Is it right to spent one billion dollars to put a man on the moon when for the same money you could support 1000 research projects for 40 years?"

The necessary question for us to ask is: "What should be our Christian position and attitude?" Should

(Continued on page 2)

PINKSTEREN

O Geest, toen Gij terneder kwaamt,
En voor hun oog gestalte naamt,
Doorzonk de hemel ademloos
Een stille witte vlammenhoos.

Boven hun lichaams donkre zuil
Verscheen een zacht bewogen tuil
Van licht, en glinsterende gleed
Het neder langs hun schamel kleed.

Hun mengelmoes van woorden vaal
Klonk ieder als zijn moedertaal.
In mensenwoord, op mensen wijs
Geeft God Zijn heilgeheimen prijs.

Geen is zo druk, geen leeft zo snel,
Of hij hoort Uw vermaning wel:
De storm steekt op, de noodklok luidt,
De wereld wijkt, o mens, trek uit!

Die U in vlammen openbaart,
Wiens adem door de wereld vaart,
Die 't al bezielt, doordringt ons 't meest,
Ken ons, dat wij U kennen, Geest!

Willem de Merode.

Uit: Feesten der Kerk
Uitg.: De Bezige Bij, Amsterdam

U.S. ASTRONAUTS

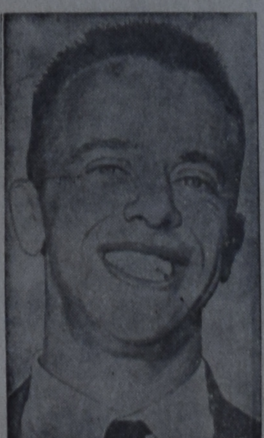

Cmdr. Alan B. Shepard Jr.
U.S. Navy

Lt.-Col. John H. Glenn, Jr.
U.S. Marines

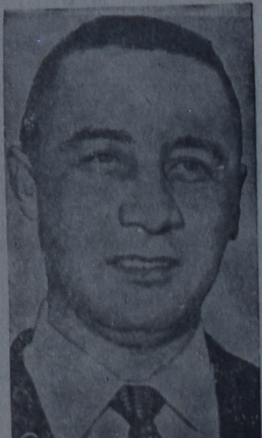

Capt. Virgil L. Grissom
U.S. Air Force

God's purpose for Man in this Space Age

(Continued from page 1)

we play follow the leader? Is God's blessing upon this endavor? Are we to place our trust in space education, space progress or in Christ? Professor Kopal asks in an article in the *New Scientist*, a magazine published in London, "Why go to the moon?" He states that the moon may be reached in our generation and recent news confirms this prediction but he adds, "The cost may be high in terms of material and human resources, so high that the overall expenses will be such that they will have to be provided by the government of great nations." "But", he adds, "before these are granted, the voting public will have every right to inquire about the wisdom of undertaking so ambitious an astronomical experiment and they may ask about the benefits which humanity could derive from its success."

As Christians we feel that we should ask the same questions but also first of all, WHAT DOES THE BIBLE SAY ABOUT IT? Does the Word of God give any light? Does such action meet with the approval of God? Will such action meet with disaster? Was man given dominion of the earth alone or also the stars and planets? WHAT IS MAN'S CHIEF END OR PURPOSE IN LIFE? This is the Calvinistic question asked down through the ages and is necessary to ask today.

We are faced with great decisions. Space conquest has been the dream of a few visionaries ever since Jules Verne used his imagination to shoot a space ship to the moon. Writers since have written about it and a few scientists have figured the possibility of it. But suddenly the situation has changed. Concrete speculations about space flight and travel has become a serious business. Politics, Science and Business are united in the great space effort. Are we to unite with them? What is to be our attitude? What is God's purpose? The words spoken by Paul on Mars Hill in Athens speak of:

I. GOD'S POWER
II. GOD'S PLAN FOR MAN
III. GOD'S PURPOSE FOR MAN

I. GOD'S POWER must be reckoned with in this space age. History is a story of His power, His power bringing to nought the powers of man. He is the Creator, the Lord or King of earth and heaven. The same One who said at creation: "Let there be light and let there be living creatures upon the earth," is the same One who permits and prohibits today. Each part has a place and a purpose and there is a harmony of all the parts. Paul speaks about this creation in Acts 17. He gives catechetical instruction to the citizens of Athens. He begins this instruction with the first article of the creed — "I believe in God the Father Almighty, Creator of heaven and earth." The God Almighty must be reckoned with in all of our thinking and endeavors. Are we trespassing on His domain? Are we trespassing upon His laws in the universe? Are we again building a Tower of Babel, a tower in independence, a tower of pride?

Paul is speaking in a place where there are many, many altars to gods. He sets forth the God that made the world. He is not a god for this and a god for that, like the 30,000 gods of the Athenians, but one God, who made the universe. He made all things that are therein, all the details in the universe were created by this One God. It is believed that Paul was using the words of Is. 42:5. "thus said God the Lord, he that created the heavens and stretched them out; he that spread forth the earth, and that which cometh out of it; he that giveth breath unto the people upon it, and spirit to them that walk therein." This One God was not to be confounded with any of their numerous gods, save with this "UNKNOWN GOD". He is set forth as Lord of heaven and earth. Meaning — Owner, absolute Possessor of both heaven and earth, not of parts but the whole. And He has power to control and does control each part. This God is self sufficient — vs. 25 — "neither is worshipped with men's hands, as though He needed anything." This may seem strange to you as it was strange to the Athenians. The people of Athens thought that the gods needed their offerings for full happiness. This self sufficiency of God was taught by Philo and Lucretius, but Paul shows that another group of thinkers, the Epicureans, missed it by putting God, outside of the Universe. The Epicureans felt that God needed to be served by man's hands, that is, be waited upon as man is waited upon by his servants. The word used by Paul is just the word to express the thought needed which means — "rendering someone a service that he needs, as the sick man must have the service of a doctor. They looked upon God as a helpless God and many Christians today make the same mistake. Their thought is along this line: "God can do nothing until we first decide, until we let Him into our hearts." And that same attitude seems to be present in our space age today — "It all depends upon man's ingenuity, man's education, his science, his wealth, his industries and his labor unions. The truth Paul brings to us is the very opposite and it has a bearing on space travel — we need God, we need His gifts, for "He Himself giveth to all life and breath and all things." Note — He gives life (Zoa), its very essence and He gives existence — (breath), its continuance in our bodies and all things, adding all else to the two supreme gifts of our natural beings. These three thoughts express the very heart of our dependence upon God and the very heart of our space problems. Life and breath have one source, above us is one Creator, Ruler, Preserver, Benefactor.

It seems very clear, doesn't it, that by God's laws in nature man does not belong on the Moon or among the stars. He cannot breath there or live there. Scientists have not agreed on the possibility of life on the planets; all is conjecture. The latest *Newsweek* magazine states in one of its articles on Space: "On the basis of mathematical chance alone, some of these planets must be hospitable to life." Mars is an interesting planet. Books tell us of seasons there and speculate about life there. The book "*Astronomy*" by R. H. Baker has several pages about Mars. The report that comes from the Mt. Wilson observatory is that there is no trace of oxygen or water vapor on mars. Life as we know it requires air, water and temperatures within narrow limits. We could go on giving testimonies about Mars but this is not necessary, it is enough to say that it seems clear that by God's laws in nature man does not belong on the moon or among the stars. He cannot life or breath out there. There are certain limits for man. Man transgresses God's moral law — "Thou shalt not kill" — by taking his own life into his hands. Breath, continuance of life, is cut off — life is endangered when man crosses the line of God's will for man's life. Yes man has accomplished much in space travel. Man can do much, God created man in a marvelous way, but the question is *not* WHAT CAN MAN DO, BUT WHAT MAY HE DO? There is a great difference between "can" and "may", the possible and the permissable. It may be that man can inhabit the Moon or control it, or some other planet, by using artificial means but may he? We feel that he will be disobeying God if he does and he will be asking for disaster. Even as Edom did in the days of Obadiah, because of their pride. Obadiah said to them in warning — vs. 4 — "and though thou set thy next among the stars, thence will I bring thee down, saith the Lord." And didn't God set them down even as he did the people of Babel?

God has placed certain boundary lines in the universe and by them He demonstrates His power and glory. For example in Acts 17:26 (Paul's sermon): "And hath made of one blood all nations." The various pagan mythologies had their different account of man's origin. Over against these Paul places the One True God, Who created Adam, the father of all people. This fact recorded on the very first page of the Bible, science has proved over and over again to its own satisfaction. Human blood is vitally different from all other creature blood. "There is a flesh of man, beasts, birds and fish," states the Bible and these cannot be crossed. There is a boundary line. And the Bible also states that there is a boundary line placed by God as to Existence. This leads us to God's plan for man.

II. God's plan for man is recorded by Paul — "seeing he giveth to all life and breath, and all things; 26. and hath made of one blood all nations of men FOR TO DWELL ON ALL THE FACE OF THE EARTH, and hath determined the TIMES before appointed, and the BOUNDS of their habitation." This clearly states that is to dwell on all the face of the earth and it may cost us huge sums of money for science to confirm the words of scripture. God has given man a large area but does it open the way for space travel?

(To be continued.)

Gun uzelf een abonnement op het bekende weekblad

E.B. elisabeth-bode

Goede artikelen en een mooi vervolgverhaal. Geïllustreerd met typisch Hollandse foto's. Een jaarabonnement kost slechts $ 2.20. Opgave aan Uw boekhandelaar of rechtstreeks aan het administratie-adres:

v. d. Valk Boumanlaan 61,
Woerden - Holland

No Occupation

She rises up at break of day,
And through her task she races,
She cooks the meal as best she may,
And scrubs the children's faces;
While schoolbooks, lunches, ribbons, too,
All need consideration.
And yet the census man insists
She has "no occupation".

When breakfast dishes are all done,
She bakes a pudding, maybe;
She cleans the rooms up, one by one,
With one eye watching baby;
The mending pile she then attacks,
By way of variation.
And yet the census man insists
She has "no occupation".

She irons for a little while,
Then presses pants for daddy;
She welcomes with a cheery smile
Returning lass and laddie
A hearty dinner next she cooks
(No time for relaxation).
And yet the census man insists
She has "no occupation".

For lessons that the children learn,
The evening scarce is ample,
To "mother dear" they always turn
For help with each example.
In grammar and geography
She finds her relaxation.
And yet the census man insists
She has "no occupation".

"De Lentebloemen Tentoonstelling voor 1961"

....gehouden door de
"Garden Club of Toronto"

Het Thema voor de bloemententoonstelling van 1961 is "Kunsten en Bloemen", met de volgende attracties . . . mededingende bloemenontwerpen . . . tuinbouw tentoonstelling . . . demonstraties en arrangementen voor schoorsteenmantels . . . tuinarchitectuur . . . vertoning van wilde bloemen . . . prachtvertoon van de Hamilton Koninklijke Botanische Tuinen . . . en de "Green Thumb Trail" met gastsprekers.

Deze 8ste jaarlijkse bloemententoonstelling wordt gehouden in CASA LOMA* op 9, 10 en 11 Mei van 10 uur v.m. tot 10 uur n.m.

Toegangsprijs 75¢

* Gedurende de tentoonstellingsuren wordt gratis vervoer vanaf St. Clair Avenue en Spadina Road beschikbaar gesteld.

SPECIALE MEDEDELING AAN FOTOGRAFEN:
NEEMT UW CAMERA MEDE!

WHITE ELECTRIC
34 Talbot Street — Telef. 289
AYLMER, Ont.
Radio's, Koelkasten, Fornuizen, Wasmachines, Lampen
Alle reparaties — Inruilen

VACATION BIBLE SCHOOL
(Did you send your order already?)

★ Faith and its Problems, by Dr. P. S. Schrotenboer (for confession classes).
★ The Bible and the life of the Christian. ("Groen Club" - Grand Rapids).

BIBLES - BOOKS - RECORDS - PRINTING

PRO REGE PUBLISHING CO. & SPEELMAN'S BOOKHOUSE
10 Golfdown Drive, REXDALE, ONT. CH 9-6662

Hollands Tuin Gereedschap

Spitschoppen, Panschoppen, Harken, Schoffels, Hakken, Schrepels, Zeisen, Tomaten Plant-ijzers, Pottenpersen. Handzaaimachines, Rugsproeiers, Enz.
SOLO Mist Sprayers, SOLO Motor-Cultivators.
Plastic Regenleiding voor Broeikassen en broeibakken.
Glas d.d., Hand en Spuit putty, Verf, Glas, Spijkers.
WIJ IMPORTEREN ELK GEREEDSCHAP VOOR U

VARY EQUIPMENT CO.
Grimsby, Ont. Het bekende adres. Cor VanRijn
WH 5-4745

HEMING BROS. LTD.
Bring your Relatives out for a visit this summer!

Rotterdam to Montreal and return ... $352.00 up
s.s. "Rijndam" - Tourist Class
Westbound sailing — June 17th
Eastbound sailings — September 5th, Sept. 30th, October 25th

BY AIR $500.80
(Propellor)
Toronto— Amsterdam and RETURN

KLM

BOOK NOW AT
HEMING BROS. LTD.
TRAVEL AGENTS
21 Main St. E. — Established 1909 — JA 7-3697

Thoughts about Pentecost

Mrs. C. WITT

The word Pentecost is a Greek word meaning the fiftieth. Among the Jews it was one of the three great feast days and began on the fiftieth day after the Passover. It was also a harvest festival, and at the feast two loaves made of new meal were offered to the Lord, as first fruits of the new harvest.

After Jesus had ascended to heaven the disciples returned to Jerusalem to wait for the fulfilment of Jesus' promise, "I will give you another Comforter". They did not have long to wait — only ten days, but ten days can seem very long to those who wait. Then, suddenly it burst upon them, the sound as of a mighty wind, and the fire that divided and rested as a gently flame on the head of each one present. The Holy Spirit had come — New Testament church was born!

Every year on the 50th day after Easter the church celebrates Pentecost Day. Yet, I believe Pentecost is perhaps the least understood of our Christian feast days. Why should this be? It is perhaps because this day does not stir the imagination as do Christmas or Easter. Is the power and presence of the Holy Spirit not real to us today?

At Christmas time there is so much to talk and sing about — the manger, the baby who was laid in it, the shepherds on the hillside, the angel choir, the visit of the wise men! The same is true of Easter. You see the loving women making their way to the tomb in the garden very early in the morning; you follow the lonely and weeping Mary as she seeks her Lord; you see the angel descend and roll away the stone; you walk with the men to the village of Emaus and your heart burns too when you listen to that wonderful conversation with the risen Savior. You meet with the disciples in the upper room and with Thomas you exclaim, "My Lord and my God."

Volumes have been written about Christmas and Easter. Great artists have painted most beautiful paintings about these wondrous events. Poems and hymns have sung the glories of the manger and the cross. The world has been quick to take advantage by commercializing these Christian holidays.

How different it is when it comes to Pentecost! No gripping scenes, no heavenly visitors, only some men in an upper room — only a **sound** as of a mighty wind and a flame as of fire which divided and spread — who can adequately paint the scene? Who can understand it? How can the world make money advertising it? It cannot and hence simply ignores it.

This is to be understood but it is wrong that Christians are not stirred deeply by this mighty event. What attitude does the Church of today take toward this special day? Many Pentecost churches ignore the day. I once read the theme of a Pentecost service in a large church. It was, "Buds, Birds and Babies". The congregation was urged to bring their babies for baptism on that day. The church was beautifully decorated with all sorts of Spring flowers, and birds in fancy cages sang their songs of joy. Was this a Pentecost service, a commemoration of the pouring out of the Holy Spirit upon the church?

But what about us as individual Christians? Let us look into our hearts. Do you, do I, thrill at the thought of Pentecost? Are we comfortless until the Holy Spirit takes possession of our lives? Do we long to be filled with Him who is the source of all blessedness, the "other Comforter"? We are often so loveless, so bound to the earth and the trifling toys that belong to the earth.

To fully, personally appreciate the coming of the Holy Spirit there should be a deep-felt knowledge of our misery and wretchedness without God. We should keenly feel again how unworthy we are in ourselves and how utterly unable to love as we are loved. There should be a deep longing for and thirsting after God. Only the Triune God can fill this longing, and this is made possible through the Holy Spirit. In Old Testament times this Comforter came in visions, or even in the appearance of a heavenly visitor. In Moses' day the Comforter was present in the pillar of cloud and of fire, in the manna and in the worship in the tabernacle. Later the prophets came with their comforting message, "Comfort ye, my people, saith your God", and in the assurance "though your sins be as scarlet, they shall be as white as snow." The Holy Spirit, who on that Pentecost day long ago was poured out and thus established the Christian Church, must dwell in our hearts unto salvation and joy. Well may we pray:

"Come Holy Spirit, heavenly Dove,
With all Thy quickening powers,
Kindle a flame of heavenly love,
In these cold hearts of ours.
Come shed abroad a Savior's love,
And that shall kindle ours."

Pinksteren

Ontvang den vlam des Heren:
Hij heeft u rijp bevonden
om midden uit uw zonden
van Hem te profeteren.

En voel het blinde wonder
op uw tong preluderen:
gij kunt de taal schakeren
naar alle spraak en monden.

Onder het samenkomen
van klank en wezen moeten
zin en begrijp verdwijnen;

Onder het hete schijnen
van dit vuur Zijner dromen,
laat God zich door u groeten.

Gerrit Achterberg (geb. 1905)

Uit: Religieuze poëzie der Nederlanden.
Uitg.: Het Spectrum Antwerpen.

KOOPS TRAVEL SERVICE

HET GROOTSTE NEDERLANDSE REISBUREAU IN CANADA

zorgt voor Uw reis per boot of vliegtuig en ook voor hotel reserveringen, sightseeings, autoverhuur, enz., waar ook ter wereld.

BOX 307 - 543 BRANT STREET - BURLINGTON
Open Maandag tot Vrijdag tot 9 uur, Zaterdags tot 6 uur.
Telefoon Burlington: NE 4-1813; Toronto WAlnut 2-6413.
Voor spoedgevallen 's nachts en Zondags: NElson 4-8464.

ON YOUR WAY

"THE LORD OF GLORY"

I Peter 3:22.

Recently the Christian Church celebrated the ascension of our Lord. His going away was a captivating, convincing, comforting experience for the disciples. They were captivated since their conversation with the Lord was interrupted and a cloud received Him out of their sight. While seeing Him depart, the disciples were convinced that His human nature had left them. He came from heaven and now He returns to the Father. Heaven is His home. His return to the Father is full of comfort. Another Comforter — the Spirit of Truth — will come. Pentecost is sure.

The Lord of Glory went to heaven in the interest of His Church. He ascended bodily to the right hand of God but as to His Godhead, grace, majesty, and Spirit, He remained with His people. (I Peter 3:22) Think of Christ who sits at God's right hand and directs the affairs of this world. As a reward for His work of humiliation, His human nature was exalted over all things. John Calvin expresses it in these words, "He was installed in the government of heaven and earth." He rules and protects His Church by His Spirit and Word and governs it through the appointed officers.

Christ will remain in heaven until He comes again to judge the living and the dead. His second coming will be one of terrible judgment on the wicked but blessing of eternal glory for the saints. One day Jesus said, "he that heareth my word and believeth Him that sent me, hath everlasting life and cometh not into judgment but has passed out of death unto life." The believer comes not into judgment of condemnation. Let me illustrate. A passenger on the boat thought he saw an approaching hurricane or tornado. He asked the sailor, "Do you think we will get through it?" "Through what?" asked the sailor. "Through that fast approaching storm." The old sailor smiled and said, "Sir, you need not be alarmed; that storm will never touch us, it has passed already." So for the believer the stormy judgment on sin is passed already, it has been blotted out at Calvary.

He sits on His throne in the
wonderful city,
And I — I am ashes and dust!
Yet I am rest in His wonderful
pity,
And I in His promises trust.

G. W. Van Den Berg.

De beste pepermunt is nog steeds King!
Vertegenwoordigers:
Peter Miedema Co. Ltd.
LONDON, ONT.

Ingezonden:

DE DOOPZONDAG

Naar aanleiding van het ingezonden stuk in C.C., 21 April 1961, over bovenvermeld onderwerp zou ondergetekende gaarne zijn mening willen zeggen. Het is hoofdzakelijk Uw naschrift, dat mij naar de pen doet grijpen. U zegt daarin "Wij kunnen echter niet beloven, dat wij in ons blad een polemiek zullen toelaten over de zienswijze over de "doopzondag". Mijnheer de Redacteur. Wanneer U dat niet kunt beloven, dan leg ik mij onmiddellijk bij Uw beslissing neer. Wanneer U echter meent Dr. Kistenmaker gelegenheid te moeten geven, zijn zienswijze uiteen te zetten, dan protesteer ik. We krijgen een éénzijdige uiteenzetting zonder daarop te kunnen of mogen ingaan.

Eén van de grote voorrechten en vrijheden in de Geref. Kerk is, dat ik, als lid van die kerk, het recht heb om uit te maken wanneer mijn kind gedoopt zal worden. En ik mag iedere Zondag met vreugde constateren, dat met deze grote vrijheid rekening gehouden wordt.

Het zou mijn vrijheidsgevoel geweld aandoen, wanneer ik mij niet kon verdedigen. En het zou de twijfelachtige voorlichting vermeerderen, die we van sommige predikanten uit de Chr. Ref. Churches via de Nederlandse pers hebben te slikken.

Hartelijk dank voor de plaatsing.

P. Deys
3630 - 112 Ave
Beverly, Alta.

NASCHRIFT VAN DE REDACTIE

Wij zijn bang, dat onze opmerking niet helemaal begrepen is.

Het ingezonden stuk, waarnaar Mr. Deys verwijst, had betrekking op een nieuwsbericht, niet op een redactionele uitspraak van Calvinist-Contact. Ware het dit geweest, dan zou Mr. Deys ons terecht tot de orde kunnen roepen. Maar de uitspraak over de "doopzondag" was een van de stellingen, waarop Dr. Kistemaker gepromoveerd is. Dat wij Dr. Kistemaker de gelegenheid lieten hier desgewenst iets van te zeggen, is alleen om te voorkomen dat de berichtgeving onvolledig of uit het verband doorgegeven was.

Juist enkele dagen nadat wij de brief van Mr. Deys hadden ontvangen, zond Dr. Kistemaker ons een nadere uiteenzetting. Wij geloven, dat deze uiteenzetting precies is, wat wij meenden dat ze moest zijn, namelijk een aanvulling op een der stellingen, waarop Dr. Kistemaker is gepromoveerd. Als zodanig geven we het dus als **nieuws** door.

Wij willen de vrijheid van Mr. Deys of van welke abonnee ook, niet bekorten. Maar de bediening van de doop valt onder de jurisdictie van een kerkeraad en een discussie daarover behoort in een kerkblad thuis en niet in een Christelijk opinieblad.

Wij hopen hiermede een mogelijke misvatting te hebben weggenomen.

Red.

Real Estate

Uw vertrouwd adres voor
Metro Toronto
is
John Struik

die er een eer in stelt ALLEREERST voor UW belangen te werken.

Rexdale en omgeving:

$ 3000 down of minder, één N.H.A. 3% mortgage, 7 room solid brick, L-shaped bungalow, 2 badkamers. Huis 2 jaar oud. Many extra's. Excellent district.

Nog meer aanbiedingen met één hypotheek en prettige voorwaarden.

Vraag vrijblijvend en gratis advies.
(24 hours service.)

Vertegenwoordiger voor
KEN WILES LTD.
1190 Weston Rd.
Zaak RO 2-1191 Huis CH 6-3998
Lid van de
Toronto Real Estate Board.

•

DE DOOPZONDAG

Het is nu eenmaal wet en regel aan de universiteiten in Nederland, dat als iemand een proefschrift geschreven heeft, en wenst te promoveren, dat hij ook een 20-tal stellingen in druk verschijnen laat, die voor 75% niets met het proefschrift in 't gemeen hebben. Deze stellingen moeten niet alleen betrekking hebben op de tak van onderwijs waarin de promovendus zijn graad behaalt; zij moeten ook controversieel zijn. Zij dienen dan ook alleen het doel om de hooggeachte heren professoren gelegenheid te bieden om van gedachten te wisselen met de schrijver van het proefschrift tijdens de promotie. Daar 15 van de 20 stellingen niets te maken hebben met het proefschrift, worden zij logischerwijze als losstaande opinies van de promovendus beschouwd.

Nu is het algemeen de gewoonte in Nederland dat in een verslag van een promotie, de stellingen in lengte en breedte door de pers worden aangehaald; terwijl er in een dergelijk verslag een zekere verwaarlozing van de inhoud van het proefschrift valt te constateren. Het ligt voor de hand dat het citeren van enige geformuleerde stellingen gemakkelijker is dan het recenseren van een dissertatie.

Vandaar dat ook enige van mijn stellingen hun weg ter publicatie hebben gevonden door middel van de nederlandse pers. Het is te verwachten dat sommige van deze controversiële stellingen enige reactie zullen opwekken bij de niet-ingelichte lezer. En het is dan ook tenvolle begrijpelijk dat een lezer de pen opneemt om hier eens wat over te schrijven. Terecht vraagt de lezer uit Truro, N.S. (C.C. April 21, 1961, p. 13) .zich af waar of de kerk toch heen gaat als er doopzondagen worden ingesteld, zoals dit tot uitdrukking komt in de stelling: "Het is wenselijk dat in gemeenten met veel doopsbediening vaste zondagen voor de bediening van de heilige doop worden ingesteld".

Deze stelling op suggestieve wijze is alleen gericht tot de grotere gemeenten waar bediening van de heilige doop iedere zondag plaats vindt, en waar de bediening van het sacrament haar feestelijk karakter heeft verloren. Tengevolge van de sleur die gepaard gaat met ht lezen en luisteren naar het doopsformulier in gemeenten met veel doopsbediening, zou het wenselijk zijn om enige orde en regel te scheppen door het instellen van vaste diensten, waarin ouders hun kinderen ter doop kunnen brengen.

Vanwege het vele dopen is het onmogelijk voor de predikant van een grote gemeente iedere zondag als er bediening van de doop is, zijn gebed en preek zo te formuleren, dat de gehele dienst spreekt tot de ouders die hun kinderen ter doop houden, en die een speciaal woord in gebed en preek tot hen gericht verwachten. In de regel werden er terloops een paar zinnen in het gebed aan gewijd, maar het feestelijke dat met de bediening van het sacrament hoort samen te gaan, is verloren geraakt. Zoals de bediening van het Heilig Avondmaal een feestelijke gebeurtenis voor de gemeente is, zo mag ook de bediening van het sacrament van de doop blijdschap en vreugde vertolken.

Indien nu vastgestelde doopdiensten zouden worden ingesteld in gemeenten met veel doopsbediening, kon de geestdodende sleur worden weggenomen, en de diensten in het teken van feestelijkheden staan. De predikant ter plaatse zou dan zijn preek en gebed kunnen instellen op de bediening van de doop, om de volle betekenis van het Verbond te verkondigen, om de vreugde en blijdschap in de gemeente te verhogen, en om de dienst een volledig geheel te geven dat ten goede komt voor een betekenisvolle bediening van het sacrament.

Doopdiensten in de grotere gemeenten zouden vastgesteld kunnen worden op één zondag per maand, onder voorbehoud dat ouders die hun kind ter vroegdoop wensen te brengen, gelegenheid zal worden gegeven.

Nu bewijzen statistieken dat het aantal kinderen dat ter vroegdoop gebracht wordt in Nederland steeds geringer wordt. Werden er in 1949 een totaal van 1798 kinderen van één week of jonger gedoopt in de Gereformeerde Kerken, in 1958 werden er nog maar 723 kinderen op die leeftijd ter doop gebracht. In 1949 bedroeg dit 12% van het totaal aantal dopelingen, en in 1958 nog maar 4%. Verreweg de meeste kinderen (85% in 1958) werden gedoop op de leeftijd van 1 tot 5 weken. Percentage-gewijs bedroeg deze leeftijdsgroep nog maar 62% in 1949. Aan de hand van deze statistieken mag er geconcludeerd worden dat kinderen ter doop gebracht worden als zij al een paar weken oud zijn, en de moeder bij de doopsbediening tegenwoordig kan zijn.

Als de gegevens bewijs leveren dat de ouders bijna geen gebruik maken van de vroegdoop, zou het dan niet verstandiger zijn om enige orde en regel te hebben t.o.v. de eredienst? Zeggenschap in het verloop van de eredienst in gemeenten met veel doopsbediening wordt gevonden bij de ouders die hun kinderen ter doop wensen te brengen.

In sommige gemeenten heeft de kerkeraad al enige regels getroffen door geen doopsbediening te laten plaats vinden op zondagen bestemd voor het vieren van het Heilig Avondmaal, voor het bevestigen van een dienaar des Woords, voor het bevestigen van ouderlingen en diakenen. Ook wordt soms door de kerkeraad bepaald of de doopsbediening in de morgen- of in de avonddienst zal plaats hebben.

Indien deze regelingen gevonden worden, zou het dan niet wenselijk zijn om in gemeenten met veel doopsbediening vaste zondagen voor bediening van de heilige doop in te stellen, zodat in de erediensten orde en regel gevonden worde, wat leiden kan tot toenemende belangstelling, vreugde en blijdschap, bij het bedienen van de doop?

Simon Kistemaker, Th.D.

UPPER CANADA VILLAGE

Kaarsen worden vervaardigd, houten wegen bestaande uit planken en boomstammen, worden aangelegd, met de hand gemaakte spijkers worden ingeslagen. En dat allemaal in Canada van 1961. Doch voor de toegewijde werkers, die zich met zulk een zorgvuldig uitgevoerde taak in Upper Canada Village belasten, betekent het Canada van de 19e eeuw.

Upper Canada nestelt zich aan de oevers van het St. Lawrence meer, juist ten Oosten van Morrisburg; het is een groep van ongeveer veertig gebouwtjes met de volledige rustige sfeer van een oude prentbriefkaart. Vijf jaar geleden echter bestond noch het dorp noch het meer.

Het meer is de "Hoofdvijver", ontstaan door het verbreden van de St. Lawrence rivier als een gevolg van de grootse zeeweg constructie. Het dorp betekent een saluut van de regering van Ontario aan het erfdeel van haar verleden en is een natuurgetrouwe reproductie en restauratie van een typisch dorp in Oostelijk Ontario van honderd en meer jaren geleden. Het zal zijn officiële opening beleven op 24 Juni 1961 en men neemt aan dat het een voorname plaats zal innemen onder Canada's toeristen- en historische attracties. Het is een spannende onderneming der regering, getuigende van rijke verbeelding die aan menig Canadees een gevoel van trots zal geven.

Hoe het allemaal begon.

Toen de tekeningen voor de St. Lawrence zeeweg de inundatie van verscheidene kleine historische steden aan de rivier noodzakelijk maakten, werd er door de regering van Ontario snel gehandeld. Voornamelijk op aansporing van de Minister-president Leslie M. Frost, Q.C. werd door het provinciale bestuur de Ontario--St. Lawrence Development Commission opgericht belast met de ontwerping van ontspanningsfaciliteiten en het behoud van parken en historische plekken, in het bijzonder in het gebied bestreken door de zeeweg.

Toen het land derhalve tussen de steden Iroquois en Cornwall onder water was gezet om de krachtvijver te vormen, daarmede de oude dorpen Mille Roches, Moulinette, Aultsville, Dickinson's Landing, Farran Point, Wales, Woodlands en East Williamsburg onderdompelend, waren er reeds stappen ondernomen om bouwwerken, overblijfselen en gedenktekens van onschatbare waarde van sommige vroege nederzettingen in Upper Canada te redden. Het merendeel van deze materialen en gebouwen bevindt zich thans in Upper Canada Village in een allegorische vertoning van het verleden.

Wanneer het dorp in Juni a.s. voor het publiek wordt opengesteld dan zal de bezoeker een tolbrug oversteken in het verschiet van het verleden. Tuinbouwkundigen van de commissie hebben door vakkundige aanplanting aan de Noordzijde een scherm van bomen aangebracht die het idee geven van een eindeloos uitgestrekt bos en daarmede elk uitzicht op de sfeer bedervende snelweg No. 2 doen verdwijnen.

Bij de ingang naar het dorp zijn twee watermolens — een zaagmolen uit 1845 en de Asseltine fabriek, een van de oudste wolfabrieken in Upper Canada. Daar voor U ligt het dorp.... de eenvoudige gratie van de Anglicaanse kerk van 1837, het domineeshuis, Cook's tavern en Willard's Hotel.... het doktershuis met de rode gevel en het stevige huis van de schoolmeester.... het houten schoolgebouw uit de beroemde schooldagen van Glengarry.... zigzag afrasteringen en stenen omheiningen, een wortelafrastering van zeldzame verwikkeling. Gebouwen daterend van 1874 tot 1867 brengen levendig voor de geest het Ontario van de 19e eeuw.

Het uitgestrekte gebied van het militaire reservaat, grenzende aan de sluis van 1804, zo noodzakelijk voor het verbindingssysteem van de St. Lawrence, veroorlooft de bezoeker het uitzicht van een panorama over dorp en meer.

Ervaren ambachtslieden streven hun bekwaamheden na: de smid en wagenmaker, de meubelmaker, de wever. Kaarsen worden met de hand gemaakt en kostelijke broden worden gebakken in de ovens van de taveerne. Een bateau, eens de enige wijze van vervoer in dit oude deel van Canada, onderhoudt opnieuw de dienst op het kanaal en een rijtuig met paard bespannen rammelt door het dorp; bezoekers kunnen van beide vervoermiddelen gebruik maken om tochtjes te maken.

Crysler Hall, in het hartje van het dorp gelegen, is van buiten gerestaureerd overeenkomstig het buitenverblijf zoals dat door John Crysler in 1846 werd gebouwd. Het interieur werd ingericht als een museum waar kaarten, modellen en grafische illustraties een achtergrond vormen en als zodanig de geschiedenis van het verleden, zo nauw verbonden met de gebouwen zelf, aanvullen.

In Crysler Farm Battlefield Park.

Upper Canada Village is meer dan het charmante panorama van het verleden. Het beslaat een gedeelte van Crysler Battlefield Park, 2000 acres met een prachtig landschap dat een huldebetoon is aan de soldaten en kolonisten van het vroegere Canada en het park werd genoemd naar een der beslissende veldslagen in de oorlog van 1812. De veldslag van Crysler's Farm op 11 November 1813, was een glorieuze overwinning voor de Britse en Canadese troepen, die daarmede Canada's toekomst als een vrije natie in het Britse Gemenebest beslechtte, aangezien de Amerikaanse hoop om Montreal te veroveren voorgoed de bodem werd ingeslagen.

De veldslag vond plaats ten Zuiden en lichtelijk ten Westen van de plek in het park waar het Memorial Mound en monument staat. De Mound strekt zich uit tot op 40 voet aan het einde van een 600 voet wijde Mall, ongeveer 1600 voet vanaf de straatweg.

Aan de voet van de Mound staat het gedenkgebouw voor de veldslag waarin herinneringen uit de veldslag worden bewaard en als attractie een enorme muurschildering bevat, aangebracht door A. Sheriff Scott, een van Canada's meest prominente schilders.

Loyalist Regiments Memorial.

Ten Noordoosten van de Mound bevindt zich een standbeeld van een Loyalist soldaat, zonder hoed, zijn uniform in flarden met een bijl in de hand. Het werk van de beroemde beeldhouwer Jacobine Jones beeldt uit de figuur van Loyalist soldaten van de vier regimenten die in dit gebied werden ontbonden.

Als een huldebetoon aan de pioniers in dit gebied, en de nederzettingen door de zeeweg onder water gezet, is het indrukwekkende Pioneer Memorial opgericht. Het is een tuin aangelegd in de vorm van een kruis, volledig ingesloten door muren, opgebouwd uit stenen en hout van de afgebroken huizen der dorpen. In de muren werden grafstenen uit de kerkhoven, die onder water waren gezet, aangebracht.

Het park, dat niet alleen een magnifiek aandenken is voor het verleden, is tevens een ontspanningsterrein met grote verscheidenheid, met stranden, gelegenheden voor watersport, kampeer- en picnic-terreinen.

Zo blijft het tempo van 1961 voortgaan in Upper Canada Village en Crysler farm Battlefield Park, zodat opnieuw het trotse verleden in een betoverende werkelijkheid zal blijven voortbestaan.

Canada zal op 1 Juli 1967 haar Honderdjarig bestaan vieren

Met de Act of Confederation verenigden op 1 Juli 1867 vier verspreide en dun-bevolkte Canadese provincie's, Ontario, Quebec, Nova Scotia en New Brunswick zich vrijwillig tot het Dominion of Canada. De Canadian Centenary Council, een nationale, niet van regeringswege gevormde organisatie, is opgericht om plannen aan te moedigen en te coördineren voor uitgebreide deelneming van de Canadese bevolking aan de herdenkingsfeesten voor het tot stand komen der Confederatie. Reeds heeft de Bank of Montreal zijn Centennial Scholarship Plan aangekondigd, een programma voor zeven jaren, dat jaarlijks 50 universitaire studiebeurzen aan jonge Canadezen uit zal reiken.

DE LAAGSTE TARIEVEN
van en naar
EUROPA
NON-STOP
MET DC-7C
TOERISTEN KLASSE
Tevens dagelijkse DC-8
Straalvliegtuig Dienst
Bezoek Uw reisbureau of bel de KLM
Kantoren in de 14 voornaamste Canadese steden
THE WORLD OVER
KLM
ROYAL DUTCH AIRLINES

H. KREEFT
Certified Public Accountant
Licensed Municipal Auditor
968 Exmouth Street,
ED 7-8559
SARNIA, ONTARIO

MUFFE KELDER ?

Ongeverfde keldervloeren en -muren kunnen muffe geuren ontwikkelen als ze niet regelmatig schoongemaakt worden. Hier is een manier om ze schoon en fris te maken: Los een busje Gillett's Lye op in een emmer water. Breng deze oplossing aan met een oude bezem of borstel. Het verdrijft afdoende de muffe geur die veroorzaakt wordt door schimmelvorming en meeldauw. Herhaal deze behandeling minstens tweemaal per jaar. Meer recepten voor het gebruik van Gillett's Lye, waardoor U tijd, werk en dollars besparen kunt, vindt U in een gratis boekje van 64 pagina's. Schrijf aan: Standard Brands Limited, 550 Sherbrooke Street W., Montreal, Que. (Adv.)

This is one of the many fine illustrations in
YOUTHFUL OUTLOOK
The new Christian Youth Magazine in the English language
• Inspiring Articles
• Interesting Features
• Discussion Personal Problems
Subscription price only $3.00 per year
Calvinist-Contact subscribers this year only $1.00
GUARDIAN PUBLISHING COMPANY LTD. Box 34, Station B, HAMILTON, ONT.

Onder de SCHEMERLAMP

Beste Lezeressen,

Er is, ook in ons blad, al verscheidene malen geschreven over de problemen, waarmee een immigrantengezin met opgroeiende kinderen te maken krijgt. Predikanten, sociologen, onderwijzers, ze hebben hun meer of minder deskundige meningen in welgekozen woorden naar voren gebracht. U begrijpt, dat ik het een beetje griezelig vind om in zo'n illuster gezelschap dit onderwerp hier te gaan aansnijden.... Nu kreeg de Schemerlamp echter een brief van een lezeres, die zich ongerust maakt over haar jongens en dus is het onze beurt om erover te praten. We doen daarbij de deur dicht en behandelen de kwestie zo, als vrouwen onder elkaar. De brief van Mrs. G. is zes kantjes lang en ik heb hier en daar wat bekort. Zij schrijft:

"...en in veel van deze dingen ben ik het volkomen met u eens. (Dat we ons vertrouwd moeten maken met de cultuur van ons nieuw vaderland. S.) Maar in de practijk gaat het niet zo gemakkelijk, als u dat hier voorschrijft. Veel van onze emigranten kwamen op wat rijpere leeftijd. Wij kwamen hier 4½ jaar terug, met 7 kinderen, we hebben er nu 8. Dan heeft men niet zoveel tijd om zich druk te maken, maar heeft de handen en vooral het hoofd vol om het alledaagse wat te leren. Daar komt bij, dat men zo tegen de 40 zo vlot niet meer leert.

Dan ligt mij dit zwaar op het hart, onze kinderen hier in Canada. Vooropgesteld, nu moet u niet denken dat ik van het type ben: Nederland alles en Canada niets! Maar ik heb nog nooit de zekerheid voor mezelf of wij de rechte stap wel gezet hebben, die de Here voor ons bedoeld heeft, dan met het oog op het geestelijk opgroeien van onze kinderen. We redeneerden als velen: in zo'n ruim land is veel meer toekomst voor de kinderen, maar op het moment gingen we toch ook voor onszelf.

Maar waar heb je de kinderen heengebracht? Geen gelegenheid voor christelijk onderwijs, tenminste voor heel veel nog niet, de lange afstanden van elkaar verwijderd, dat ze ook 's Zondags zo weinig bij elkaar kunnen zijn, zo weinig goede lectuur. In de eerste plaats het christelijk dagblad, dat in Nederland toch altijd maar op tafel lag. En dan de boeken, ze kunnen twee goede boeken lezen tegen 10 andere en anders gaan ze liever naar een buurman om de T.V. te zien met de vele vergiftigende programma's.

Als ik dan met schrik bemerk, dat ze de Young Calvinist en Outlook niet veel aan vinden, dan word ik moedeloos en weet niet meer te zeggen dan: Here, houd Gij Uw verbondskinderen hier maar vast, want wij kunnen het niet.

Onze oudste vier zijn jongens, van 17 tot 11 jaar en het is mijn ervaring, dat er een reuze groot verschil ligt in het opgroeien tot 13 jaar van de beide oudsten en dat van de andere twee. De beide oudsten lazen toen graag, waren blij met 5 cent voor knikkers of met een polsstok te slootje springen. Maar hier is het zo, als ze wat mee willen doen, dan moeten er van alle dure dingen maar wezen. Nu Saskia, ik kan niet anders dan constateren, dat er wat veranderd is met die kinderen, en niet ten voordele.

Er wordt heel vaak gezegd: denken jullie, dat het in Nederland gelijk blijft? Dan zeg ik ook: nee, vast niet, want daar is ook een algemene klacht over jeugdafval. Maar m.i. is er dit verschil, in Nederland zijn ze nog in de gelegenheid voor veel goede dingen, maar in Canada is dat in veel opzichten maar weinig. Vooral als men ook nog veel financiële moeilijkheden heeft. Wel Saskia, als het niet teveel gevraagd is, zou ik er dan nog eens over mogen horen?"

Natuurlijk, mijn beste lezeres, en omdat je nog geen 40 bent, mag ik wel "Joan" zeggen? Dat praat gezelliger. Waarschijnlijk heb je het zelf niet opgemerkt, maar het eerste stukje van je brief (dat over ons aanpassen) en het laatste (dat over het opgroeien van de kinderen) hangen als klitten aan elkaar. Netter uitgedrukt: zijn ten nauwste verbonden. Ik durf het zelfs zo te stellen: hoe jouw kinderen in Canada opgroeien, hangt voor een groot gedeelte af van de wijze, waarop jij en je man zich hier aanpassen als burgers en als ouders.

Inderdaad is het voor ons, immigranten, die dagelijks al zoveel aan het hoofd hebben, een zware opgave om ons ook nog te interesseren voor de dingen, die buiten het eigen kringetje vallen. Je schrijft over financiële moeilijkheden, ik hoop zo, dat het nu wat beter gaat. We weten allemaal, dat er in een gezin met acht kinderen heel wat komt kijken. Je hebt het natuurlijk altijd druk en ik vind het fijn, dat je ondanks dat toch er voor ging zitten om ons zo uitvoerig te schrijven!

In antwoord op het eerste stukje van je brief, Joan, ik blijf erbij, dat jij — hoe moeilijk dit in jouw geval ook wezen mag — je moet inspannen om in Canada werkelijk "thuis" te worden. Je hebt eenvoudig geen keus, wanneer je het contct wilt bewaren met je kinderen, die zich hier al lang thuis voelen. Hoe kun je hen echt begrijpen en helpen met hun kleine en grote problemen, als je zelf in dit land een vreemdeling blijft? Houd voor ogen, dat Canada nu voor hen is, wat Nederland eens voor jou was. Op jou rust de plicht om hen op te voeden tot goede burgers van hun land. Om dat te kunnen doen, moet je dus ook en eerst jezelf opvoeden in deze richting.

Enkele practische suggesties van-vrouw-tot-vrouw: Zet je jongens 's avonds aan de afwas, dan heb jij even de tijd om de krant in te zien. Houd op Zondag een poosje voor jezelf vrij, zodat je een boek of magazine kunt lezen. Neem er eenmaal in de veertien dagen een avond af (Je hebt daar babysitters genoeg!) voor club of vrouwenvereniging, dan blijf je in contact met andere moeders en kunt samen gezinsmoeilijkheden bepraten. Luister naar de radio, terwijl je aan het strijken, naaien enz. bent. Indien je dit maar even voor elkaar kunt boksen, neem dan deel aan het leven in je (Canadese) community. Het komt niet alleen aan je Engels ten goede, maar geeft je ook een inzicht in de levenswijze van je landgenoten.

Geloof me, hoe hard je ook werkt in je huishouding, helemaal klaar kom je toch niet. Neem je daarom eens een uurtje eraf om te lezen en je op de hoogte te stellen van wat er gebeurt in ons land, kerkelijk leven, met de jeugd en de wereld? Het is geen verspilde tijd, integendeel! Je steekt er veel van op, het verrijkt je kennis en verruimt je blik. "Wat het zwaarst is, moet het zwaarst wegen", zeggen we zo vaak. Wel, dit alles is m.i. voor een immigrantenvrouw belangrijker dan een brandschoon huis, waar je van de vloer kunt eten. (Who wants to eat from the floor, anyway?)

Je maakt je ongerust over je jongens en — we tellen nu al je klachten even bij elkaar op — en vindt, dat ze hier aan veel meer slechte invloeden bloot staan dan vroeger in Nederland. Je hebt er al zover over doorgepiekerd, dat je jezelf afvraagt: hebben we er verkeerd aan gedaan om hen naar Canada te brengen? Nu is je Saskia geen tovenares, die met één zwierige pennestreek je bezorgdheid kan wegnemen. Jammer. Het enige, dat ik kan doen is: proberen om jou deze zaak van een andere kant te laten zien, zodat je een nieuw en fris gezichtspunt krijgt. Je hebt er al te lang mee rondgetobd en het gevaar is niet denkbeeldig, dat je steeds op hetzelfde dode punt blijft steken.

Uit wat je schrijft over polsstokken en slootjes concluderen we, dat jullie uit een rustige en landelijke buurt komen, uit zo'n keurig Hollands dorpje of van de boerderij. Voor jouw gezin was de overgang naar Canada wel heel groot. Geen wonder, dat je nu je hart vasthoudt en vindt, dat het hier maar een ongezonde omgeving is vol gevaren voor je kinderen. In "the old country" waren ze beter beschermd, denk je.

Kijk, dit is al een belangrijk punt, want — je zult daarvan wel raar opkijken — ik ben het helemaal niet met je eens! Ik geloof er geen steek van, dat Canada zoveel zondiger en gevaarlijker is dan Nederland en dat dit meer bescherming bood voor onze kinderen. Dat geldt zeer zeker niet voor de mijne. Ik kom n.l. uit een der grote steden, waar ik als teenager en later, toen ik werkte, zoveel verdorvenheid ontmoette, als ik in Canada gelukkig niet meer gezien heb. Wat dat betreft, is mijn gezin er dus op vooruit gegaan!

Neem van mij maar aan, dat je kinderen nu aan minder gevaren blootstaan dan wanneer je uit je dorpje naar b.v. Amsterdam of Rotterdam was verhuisd. Uit ons lieve Nederland kan ik je staaltjes vertellen, die jij waarschijnlijk niet eens zou geloven. Eerlijk gezegd, ik vond het altijd een groot wonder, dat daar nog zoveel jongelui van christelijken huize en zelfs van buiten de kerk tot persoonlijk geloof in de Here Jezus kwamen en trouwe kerkleden werden. Staar je dus niet langer blind op de "slechtheid" van Canada, want zonde vind je in elk land en je kunt je kroost nu eenmaal niet in de watten leggen. Je bent toch met mij overtuigd, dat God ook hier machtig is om jonge mensen tot zich te trekken en te bewaren?

We gaan nu even de door jou genoemde punten langs. Van het allergrootste belang is natuurlijk, dat wij als ouders zorgen voor een zonnig en gezellig thuis, waar

(Vervolg op pag. 6)

D. VAN DER STOEP

Zijn dat uw kinderen?

(5)

Zo is het dus met Mies gelopen nadat ze voor 't eerst kennis heeft gemaakt met de toen 3-jarige Jan van Loon, die nu, in onwetendheid van dit alles, tegenover haar zit.

Zou men het zeggen aan haar gezicht, dat half onder de voile verscholen is. Natuurlijk niet. Wat zal men opmaken uit de gezichten van medereizigers-voor-enkele ogenblikken, die door het toeval pêle-mêle en tutti-frutti over de banken van een treinrijtuig zijn geworpen.

De trein rijdt voort en het schimmig spiegelbeeld van Jan en Mies rijdt naast de ramen mee. Ze zien niet naar elkaar, maar wel glijden hun ogen een enkele maal over elkanders spiegelbeeld heen. Ze spinnen voort aan hun eigen ongecontroleerde gedachten onder de sluier van het eentonig gedender van de wielen op de rails.

Door het zwarte landschap komen de eerste huizenrijen met de verlichte straten van de stad aangesneld. Hol rammelen de wielen van de trein over een viaduct, dat een rij auto's met vurige ogen een voor een opslorpt. Dwars door het bonte leven van de stad snijdt de trein zijn baan. Achterbuurten. Villawijken. Winkelstraten. Singels. Grachten. Fabrieken. Kerken. Lichtreclames.

Er komt roerigheid in het rijtuig. Jan en Mies staan gelijktijdig op uit hun hoekje. Op de grafiek die God van de mensenlevens heeft, lopen de lijnen van hun levens recht op elkaar toe. Ze hebben daar geen weet van. Dat ze hier zo staan, bijna tegen elkaar aan, is een onverklaarbaar grapje van het toeval. Jan drukt zich tegen het raam om Mies voorrang te verlenen. Ze dankt met een knikje. Jan denkt: een verbazend aardig gezichtje. Hij trekt zijn jas aan, sjort zijn handkoffer uit het net. Mies staat al in de rij naar de uitgang van het rijtuig, drie personen verder. Ze geeuwt achter haar hand en kijkt met nietsziende ogen door de ramen naar het perron met zijn plotselinge reizigersdrukte. Buiten het station, slorpt de stad hen, ieder afzonderlijk, op.

Met zijn handkoffer rechtstandig voor zijn buik, klimt Jan van Loon kort daarna langs twee fietsen, die aan de leuning gebonden zijn, de trap op. Zo doet hij zijn intrede in zijn zelfstandig leven.

Bovenaan de trap ontmoet hij zijn hospita. Hij staat in een portaal met veel deuren. Een van de deuren leidt naar zijn kamer. Na een half uur zit hij daar, schuin op een stoel, bij de lege tafel, onder het naakte licht van een electrische gloeilamp. Over de porceleinen lampekap hangt een groen zijden lap als een schelle vloek in deze sfeer van donkerrood pluche. Die lamp zal nog veranderd worden. Mevrouw wist niet wat menheer eventueel zelf mee zou brengen om zijn kamers te stofferen. Menheer brengt niet veel mee. Naast de tafel staat de grote koffer, die hij van thuis heeft opgestuurd en deze koffer bevat hoofdzakelijk de boeken, die hij in zijn nieuwe werkkring zal nodig hebben. Hij maakt de koffer open en zoekt dan naar bergplaats. De kamer is door een rood-pluche gordijn in tweeën gescheiden. Achter het gordijn staan zijn divan-bed en zijn wastafel. Er is ook een plankenkast, die de inhoud van zijn koffers ruimschoots kan bevatten. Hij houdt tenslotte alleen nog het portret van zijn vader en moeder en zijn bijbel over. Het portret zet hij op de tafel. Met zijn bijbel staat hij een ogenblik in de hand. Dan legt hij hem ook op tafel. De koffer kan nog achter het gordijn.

Nu staat hij weer met lege handen in de kamer. Er brandt geen vuur. De Januari-maand is niet koud, maar na deze weinige besognes voelt Jan toch een kille huivering langs zijn rug omhoog kruipen. Er zal morgen een kachel komen. Mevrouw wist niet of menheer misschien niet de gehele dag weg was en in dat geval zou het zonde zijn van de brandstof.

Er hangt een spiegel aan de wand. Jan gaat er voor staan en grijnst tegen zijn duidelijk beeld. Er is nog meer wandversiering tegen de blauwe druiventrossen van het behang: een plaat met een zinkend zeilschip in een zwarte zee onder een dreigende hemel, een herder die zijn schapen stalwaarts voert, een klein meisje met een grote ruige hond, een maandkalender van een kolenhandel. Jan kijkt er vluchtig naar. Hij steekt een sigaret op en wandelt naar het raam. Tussen de gordijnen door kijkt hij op de verlaten gracht. Een straatlantaarn werpt een gouden lichtschijn op de ronde keien en op het zwarte effen water. Schuin aan de overzijde belicht een lantaarn grauwe en levenloze huizen, pakhuizen, kantoren, fabrieken. Alleen aan deze zijde schijnen woonhuizen te zijn, grote oude ingewikkelde huizen, door hun vele appartementen voor het pension-bedrijf uitermate geschikt. Er gaan maar weinig mensen voorbij, een enkele maal een fiets, zelden een auto.

Jan laat de gordijnen weer samenvallen en zoekt een asbak, maar vindt er geen. Zijn blikken sigarettendoosje moet er dienst voor doen. De sigaretten strooit hij op de tafel. Hij gaat verder op zijn inspectietocht. Aan de andere zijde, in het slaapkamer-appartement, is ook een raam, een klein raam. Het gordijn rinkelt op metalen ringen. Jan kijkt op een binnenplaats. Er staat een ton. Er is een verlicht raam, dat op de binnenplaats uitziet. Een donkere deur gaat open. De schim van een oude vrouw. Een arm, die een emmer rinkelend neerzet. Daarna gaat de deur weer toe. Jan schuift het gordijn weer dicht. Hij zit weer bij de tafel. Buiten slaat een klok. Tien uur. Er is een kerk dicht bij. De stilte suist. Het stadsrumoer is honderdmaal verzwakt en kan de suizende stilte niet verstoren.

Dan hoort Jan gestommel boven zijn hoofd. Er gaat iemand een trap af, langzaam en moeilijk. Een kreupele. Op het portaal wordt het licht aangestoken. De kreupele gaat de tweede trap af. De buitendeur slaat dicht.

Op de tafel staan vader en moeder. Vader glimlacht in zijn Zondagse zwarte pak. Moeder, met het zwartkanten kraagje om de hals, kijkt hem ernstig aan. Jan knikt tegen hun beeltenis en glimlacht dwaas. Hij springt op en slaat het kleurige kleed van zijn divan-bed op. Een wit kussen. Een blauwe deken. Hij bladert in de bijbel, maar slaat hem weer dicht, zonder gelezen te hebben. Er is niets meer te doen. Hij kent zijn omgeving. Van hieruit zal zijn zelfstandig leven beginnen.

Dit is Jan van Loon. Hier zit hij in de gespannen stilte van zijn kamer. Hij doet zijn ellebogen op zij om ruimte te voelen. De kleumerige kou dringt dieper in zijn vlees en werktuigelijk kleedt hij zich uit om naar bed te gaan.

Rillend ligt hij op zijn knieën en bidt de gewone formules. Hij blijft nog even geknield liggen en overweegt of het aanbeveling verdient zijn gebed bij de veranderde omstandigheden aan te passen. Maar als hij de kreupele weer hoort op de trap, springt hij haastig op en luistert tot de ongelijke stappen zijn overgegaan in het gestommel boven zijn hoofd. Hij schuift alle gordijnen open en ligt een tijdlang met wijd-open ogen naar het vensterkruis te staren. De weerschijn van het lantaarlicht in het water kabbelt rusteloos over het plafond. De slag van elven doet Jan uit een dommelwakker schrikken. Op de slag van twaalven stroomt het licht van de zoldering terug in de lantaarn en bergt zich op in een kleine flakkervlam. De slag van twaalven hoort Jan niet meer.

* * *

Dit was de aankomst, het begin. Jan van Loons leven krijgt een andere vulling. Zijn hospita komt er in. Zijn mede-commensaals en zijn baas komen er in. Zijn boeren. De kerk. De pret.

Zijn hopista schenkt hem de volgende morgen een kopje thee in, als hij handenwrijvend de huiskamer binnenkomt, waar het ontbijt gereed staat. Ze verzoekt hem verder zichzelf te bedienen.

(Wordt vervolgd.)

ONDER DE

Schemerlamp

(Vervolg van pag. 5)

onze kinderen graag nun vrienden brengen. Als jullie daar zover van andere kerkmensen afwonen, dan is er met wat goede wil toch wel iets op te vinden, dat de jongens de weekends bij elkaar doorbrengen? Dus beurtelings bij jullie en bij hun vrienden thuis.

Je vindt het zo erg, dat er bij jou nog geen christelijk onderwijs is. Vergeet daarbij echter niet, dat de verantwoordelijkheid voor de geestelijke opvoeding van onze jeugd in de eerste plaats op de vaders en moeders rust. (Als dat niet waar was, dan zag het er maar belabberd uit voor de jongens en meisjes, die nog niet naar een christelijke school gaan!) In plaatsen, waar christelijk onderwijs is, sluipt zo gemakkelijk de tendens binnen om deze verantwoordelijkheid af te schuiven op de toch al zwaarbelaste schouders van de onderwijzer. Je krijgt dan de houding, die ik al meermalen ben tegengekomen: "I can sit back and relax... mijn kroost gaat naar de christelijke school!" Ten enenmale fout, zo'n houding.

Al stellen we uitdrukkelijk de grote waarde van het christelijk onderwijs vast, ook dit geeft geen complete geestelijke opvoeding en ontheft de ouders niet van hun verantwoordelijkheid. Dat mag ook niemand verlangen. Het gemis van dit onderwijs moet voor jou een drijfveer zijn om je taak nog ernstiger te nemen en te zorgen, dat je kinderen op dit gebied niet te kort komen. Vanzelfsprekend krijgen ze hun onderricht in het gezin, voorts op Zondagschool, catechisatie, boys' club, Young People Society. Kun je de kinderen aan tafel om beurten uit de bijbel laten lezen? Dikwijls komt daar een spontaan gesprek uit voort. (Ja, Dad, wees gerust, dat kan natuurlijk ook, als jij leest!) Zulke ogenblikken hebben meer waarde voor een gezin, dan wij wel beseffen.

Dan het christelijk dagblad, je bent niet de enige, die daarom treurt. Ons Calvinist-Contact en Outlook proberen zo hard om dit gemis een beetje op te vangen, maar zijn zwaar gehandicapt door de grote afstanden hier en het gebrek aan onderling contact. Met goede lectuur waren we in "the old country" grondig verwend en evenals jij voel ik dit maar al te zeer. Tracht toch om zoveel mogelijk gebruik te maken van wat er op dit gebied te krijgen is. En bedenk, dat onze mensen zich het hoofd breken over de vraag, hoe ze in deze toestand een verandering ten goede kunnen brengen. Achter de schermen wordt eraan gewerkt!

Waarom sta je zo afwijzend tegenover T.V., Joan? Zie je niet, dat juist jouw negatieve instelling hier bewerkt, wat je het meeste vreest? Je kinderen gaan nu naar de buren, waar ze de "vele vergiftigende programma's" voorgeschoteld krijgen. Zo van: happen, kauwen, slikken. Ik adviseer je daarom: Koop, zodra je ertoe in staat bent, een T.V.-set. Je houdt dan de kinderen in huis en kunt controleren, wat ze te zien krijgen. Wees niet al te benauwd, er zijn ook genoeg goede en interessante shows. Met behulp van een programma en een beetje oefening kun je die eruit pikken. Ja, dit kost een beetje zorg en een beetje moeite, maar dan... opvoeden is een moeilijk werk.

Na dit alles behoeven we eigenlijk niet meer te praten over het verschil, dat je constateert in het opgroeien destijds van je beide oudste jongens en dat van de andere twee hier. Er is niets om je over te verbazen, integendeel. Ik vind het vrij logisch, dat er een verschil is. Wat had jij eigenlijk verwacht? Dat een verhuizing van het ene werelddeel naar het andere, met zijn geheel eigen levenswijze en tradities, geen invloed op onze jeugd zou hebben? Je bent hier nu pas 4½ jaar, maar ben jij niet in sommige dingen veranderd, en dat terwijl je volwassen was en dus al "gesettled" in je gewoonten en opvattingen? Hoeveel temeer en sneller zal dan een kind zich aanpassen aan zijn nieuwe omgeving!

Dit is niet iets om angstig van te worden, maar om blij mee te zijn. Je weet toch nog wel uit je eigen jonge jaren, dat er voor een kind niets vreselijkers bestaat dan "uit de toon vallen" bij andere kinderen. Jouw jongens willen erbij horen, Canadees zijn met de Canadezen, heel begrijpelijk. Komen ze daarvoor bij jou vragen om dure dingen, die buiten je budget vallen, dan zeg je heel Canadees: "Zoek maar een baantje op je vrije Zaterdag en spaar het zelf maar op!" Reuze uitvinding is dat hier. Leert de jeugd werken, sparen en met geld omgaan.

Zolang het gaat om kleding, sport, gewoonten, omgangsvormen e.d., laat je jongens dan zoveel mogelijk hun gang gaan. Al deze dingen zitten slechts aan de buitenkant. Waar het op aankomt, is dat jij en je man het contact met hen bewaren. Dat jullie hen ook in dit land geven, waar ze recht op hebben: liefde, begrip, geestelijke steun, een warm en gezellig thuis, dat open staat voor hun vrienden. Zie je nu, Joan, hoeveel onze eigen instelling als immigrant te maken heeft met de opvoeding van onze kinderen?

We komen tenslotte aan de kern van je brief: je twijfel, of jullie met je emigratie wel de goede stap gezet hebben, die de Heer voor jullie bedoelde. Je zegt eerlijk, dat je het eigenlijk voor jezelf deed. Wel, daar was toch niets op tegen? Mijn bevinding is, dat 99% van onze immigranten voor zichzelf emigreerden, of ze dat nu willen toegeven of niet. Dikwijls waren de mensen, die zo luid beweren naar Canada te zijn gekomen voor hun kinderen, er als de kippen bij om diezelfde kinderen op hun 15e jaar aan het werk te zetten, hun daarmee de kans op een goede schoolopleiding ontnemend. Als jij en je man oprecht je best doen om je jongens hier de kansen te geven, waarop ze krachtens hun aanleg en talenten mogen rekenen, dan ben je op dit punt volkomen verantwoord.

Je hoeft er niet over te tobben of God wel wilde, dat jullie naar Canada gingen. Ik voor mij ben er van overtuigd, dat als dit niet Zijn bedoeling was geweest, jullie hier nooit gekomen waren! Deze overtuiging is niet maar gebaseerd op een of ander geloofsartikel, maar ook op de practijk. Hier heb je al een frappant voorbeeld:

Een goede vriendin van me zou enkele jaren geleden met haar gezin naar Australië gaan. De voorbereidingen hadden bijna een jaar geduurd, alles was blijkbaar voor elkaar, koffers werden gepakt, inboedel van de hand gedaan. Op 't laatste ogenblik bleek, dat er een kink in de officiële kabel was gekomen: het vertrek naar Australië moest voor onbepaalde tijd uitgesteld worden! Deze mensen hadden in hun hart al afscheid van Holland genomen en waren diep verslagen. Toen zijn ze aan het overleggen gegaan (ik denk, dat ze ook wel gebeden hebben) en het resultaat was, dat ze per eerste gelegenheid naar Canada reisden, waar ze nu een goed en gelukkig leven hebben.

Dit was slechts één verhaal, maar zo zijn er voorbeelden te over. We weten toch, dat er niets gebeurt buiten God's plan met de wereld? Vooral immigranten worden daar steeds weer met de neus bovenop gedrukt. Wie weet, Joan, voor welke taak in dit land Hij die vier stoere knapen van jou bestemd heeft? "This is my Father's world". Daar behoort ook Canada bij.

"Maar als ik twijfel of ik heb gevaren
de goede koers, mijn hart gespleten is
om wat ik hier bezit en wil bewaren,
om wat ik achterliet en pijnlijk mis,
laat dàn mijn ogen zien in stil vertrouwen,
dat Gij mij hebt geleid aan Uwe hand...."

(Uit: Gebed van een immigrant.)

Ik hoop, dat ik je wat geholpen heb. Mijn beste wensen voor je gezin en voor jou, Joan! En voor alle lezeressen hartelijke groeten van

SASKIA.

Dames Attentie ! !

Neemt een abonnement op:
Modeblad Marion per jaar $ 1.60
Handwerkblad Ariadne per jaar $ 2.50
Knittax Machinebreiblad per jaar $ 2.25
Knutselblad Na Vijven per jaar $ 1.80

Proefnummers verkrijgbaar. Zend Uw abonnementsgeld (bij cheques 15¢ extra) naar:

ESKA *Canada*
P.O. Box 242
WESTON, ONT.

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits
•
Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
Telephone: RAndolph 8-4741
•
51 King Street East
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

De Laatste Invasie

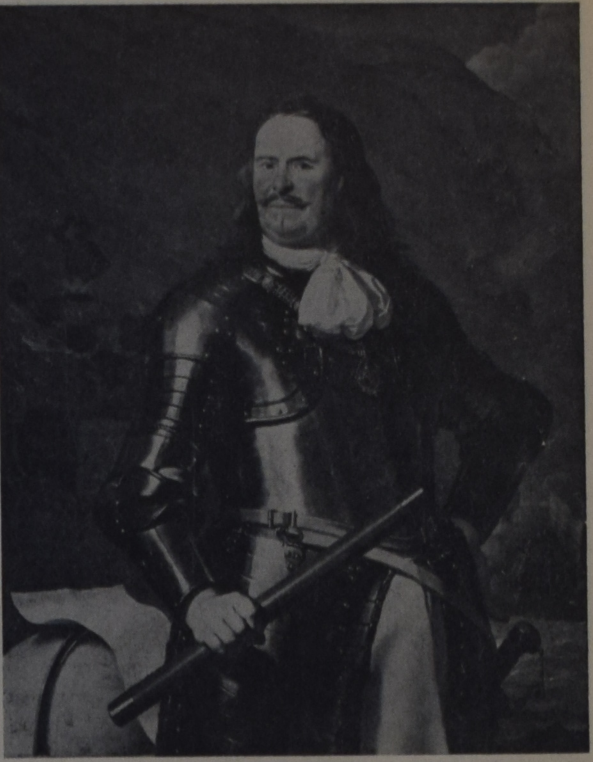

MICHIEL ADRIAANSZ. DE RUYTER
Schilderij door K. DuJardin, 1669, in het Ned. Hist. Scheepvaart Museum te Amsterdam.

Kinderen plaatsen ons altijd weer voor verrassingen.

Ik had tamelijk uitvoerig de geschiedenis van Engeland in mijn klas behandeld en daarbij verteld van de grote admiraal Nelson. Een paar dagen later vroeg ik en passant aan de klas wie de grootste admiraal van alle tijden was geweest en ik verwachtte dat de klas zou menen dat aan Nelson die eer zou toekomen.

Maar niets daarvan.

Vingers gingen omhoog en wanneer ik dat zie, moet ik altijd denken aan de vissershaventjes rondom het IJselmeer.

"Zeg het maar," zei ik.

"Michiel de Ruyter, of course."

Of course, zeiden ze. Het bloed kruipt toch wel waar het niet gaan kan ook al willen deze kinderen maar liefst dat niemand merkt dat zij niet in dit land geboren zijn.

Het ligt helemaal niet in de bedoeling om in dit artikel een debat op te zetten over de vraag wie de grootste admiraal wel geweest zou zijn. Die vraag te beantwoorden vereist een lange voorstudie waarbij de vijand van het chauvinisme zorgvuldig vermeden zou moeten worden.

Maar de feiten mogen sprken. En wanneer wij dat aanvaarden, mogen wij ook een opmerking maken die Napoleon en Hitler wel een beetje nijdig gemaakt zou hebben. En die opmerking is deze, dat de laatste succesvolle invasie in Engeland door Michiel de Ruyter werd ondernomen. En meer dan eens blijkt weer dat de werkelijke grootheid van deze admiraal nooit goed is begrepen. Gedurende de laatste wereldoorlog begrepen de Amerikanen dat een invasie geleid moest worden door de marine en dat soldaten die bekend waren met de oorlog te land en te water deze landingen zouden moeten uitvoeren. Vreemd, Michiel had dit in 1665 al bedacht en in het vermaarde jaar 1667 uitgevoerd onder de rook van London.

Op 31 Maart jongstleden hebben de Engelsen weer eens de gelegenheid gehad om terug te denken aan die invasie. Op die datum werd de Britse vloot die de Noordzee moet beschermen, teruggetrokken van de Medway, de rivier die tot nu toe anker heeft verleend aan de Noordzeevloot. Volgens een krantenbericht is het een bescheiden plechtigheid geweest waarbij alleen de Nederlandse Marine was uitgenodigd omdat de jongens van Michiel de enigen geweest zijn die dat nauwe, gevaarlijke water net zo goed baas konden als de Engelse jantjes.

't Was ook een bravourstukje geweest. De oorlogen met Nederland hadden Engeland geen succes gebracht en na de brand in London en de pest was het animo voor de strijd niet zo groot meer. Engeland kende ook geen Churchill in die dagen. De vloot werd gedeeltelijk opgelegd aan de Medway en men verwachtte dat ook de Hollanders hun interesse in de strijd wel zouden verloren hebben.

Maar een leeuw is een raar beest: wanneer hij moe wordt is hij juist het gevaarlijkst. En zo gebeurde het dat er een strafexpeditie werd uitgevaardigd en Michiel moest die de leiding geven.

Toch was het maar geen bravourdaad zonder meer. Karel II van Engeland dacht minder aan zijn marine dan aan zijn prettig leven en was zo druk met zichzelf dat hij aan vrede-sluiting met Holland nog niet dacht. De Franse koning Lodewijk XIV was de zuidelijke Nederlanden binnengevallen en teneinde hem te kunnen bestrijden moest onze vloot vrijheid van beweging hebben en was daarom een vrede met Engeland bitter noodzakelijk. Johan de Witt is de generaal van het plan, Michiel de uitvoerder. De tocht naar London zal de Engelsen tot vrede moeten nopen.

Cornelis de Witt gaat mee om zelf getuige te zijn van de actie. Op 15 Juni ligt de vloot al buitengaats voor de Rivier van London. Doch een zware storm voorkomt ogenblikkelijke actie. Maar veel tijd om zich voor de ontvangst klaar te maken krijgen de Engelsen toch niet. Op 18 Juni worden niet mindr dan duizend mariniers overgebracht naar het vlooteskader van Van Ghent dat de actie uitvoeren moet. De volgende dag gaat dit eskader onder zeil. De weinige Engelse schepen die in zicht komen, kappen haastig hun ankers en vluchten de rivier op. De volgende dag wordt het belangrijke fort Sheerness aangevallen en vanuit zee bestookt. Deze beschieting is zó hevig, dat de verdedigers zich moeten overgeven. En daarmee begon de victorie. Een golf van angst maakt zich van de Engelsen meester en burgers zowel als soldaten vluchten naar London. "De Hollanders komen! De Hollanders komen!" Men is doodsbang dat er wraak genomen zal worden, wraak om de burgers van Terschelling die uitgemoord werden door Holmes.

De val van Sheerness heeft het opvaren van de Medway mogelijk gemaakt. Maar de Engelsen zijn nog niet helemaal uit het veld geslagen: er ligt immers een zware ketting over het water en de schakels ervan zijn niet voor niets bijna zestien inches dik? Daar komt geen schip door.

Ten onrechte wordt in verschillende boeken gezegd dat kapitein Jan van Brakel die ketting stukgevaren heeft. De ware toedracht is anders. Van Brakel zou voor de zeekrijgsraad moeten verschijnen omdat hij toegestaan heeft dat zijn soldaten gingen plunderen. Om deze straf nu kwijt te raken, biedt hij aan de twee schepen, die de ketting bewaken moeten, te veroveren. Zijn voorstel wordt aangenomen en zonder zich iets aan te trekken van het walgeschut dat hem de volle laag geeft, zeilt hij op het eerste schip af en als hij vlakbij is, geeft hij vuur uit alle monden. Dan entert hij en enige ogenblikken later is het schip "Jonathan" door hem veroverd.

Kommandeur van den Rijn zeilde achter hem aan en ramt nu de ketting. Er gebeurt niets. Snel draait hij om en maakt een nieuwe aanloop. Dit keer schuift zijn schip op de ketting en veroorzaakt het gewicht ervan de stalen massa te breken. De Medway ligt nu open.

Daar ligt de Engelse vloot, de trots van de Navy, "Royal James", "Royal Oak", "Royal London", fraaie schepen met prachtige spiegels. Maar het geschut is verwijderd en de zeilen zijn omlaaggehaald. De bemanningen zijn met groot verlof en deels zijn zij weggelopen omdat hun soldij niet meer op tijd kwam. Spoedig staan de mooiste schepen als lange vuurzuilen op het water. Landingen worden uitgevoerd en de vlugge mariniers veroveren forten en verbranden de enorme marine-warenhuizen en -magazijnen. London kent een uittocht als voorheen tijdens de pest: duizenden vluchten de stad uit. Het donderen van het geschut en de lange rookkolommen zijn in London hoor- en zichtbaar. En waar er gevochten wordt, daar is Michiel te vinden om zijn manschappen aan te vuren. Het verzet van de Engelsen verzwakt. De weg naar London ligt open.

En dit typeert Michiel. Hij is er nooit op uit geweest om tijdens een oorlog de burgerbevolking aan te vallen. Het gaat hem om militaire objecten en een voorstel van De Witt om London in te vallen en te verbranden, wijst hij van de hand.

Dan zakt op 24 Juni de vloot de rivier weer af. Op 26 Juni laat hij op de gehele vloot Dankdag houden. Er zijn geen woorden van prijs aan het adres van de manschappen en de officieren, zij hebben alleen maar hun plicht gedaan. De dank en prijs wordt aan God gebracht omdat Hij op de juiste tijd de juiste wind gegeven had welke voor een aanval nodig was. Zó was Miciel de Ruyter.

De grootste en meest schandelijke nederlaag van de Engelse Marine was voorbij en de Engelsen die "als voor het hoofd geslagen stonden" waren spoedig bereid tot het sluiten van de vrede van Breda op 31 Juli van dat jaar.

Michiel de Ruyter heeft daaraan mogen meewerken door de laatste invasie van Engeland uit te voeren. Dat de Engelsen dit nog niet vergeten zijn, bleek op 31 Maart jongstleden.

En o, ja: wie is de grootste admiraal geweest?

Er is geen twijfel aan: hij die God alle eer gaf.

Wm. R. Rang.

Belijdenisgeschenken

Boeken, Bijbels, Dagboeken, Psalter Hymnals, Psalmboekjes Dundrukbijbels.
Vraagt prijslijst.
Now available:
YEARBOOKS 1961 of the Chr. Ref. Church - $1.25.
Book and Magazine Centre
Anton Lammers
36 Longwood Rd. North.
Hamilton, Ont.

HOLLAND LIFE
INSURANCE SOCIETY LIMITED
HOLLAND LIFE BUILDING
1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511
General Manager: J. C. TUPKER

GEZIN VOLDOENDE VERZORGD?

SPAREN IN BUDGET OPGENOMEN?

SPREEK HIEROVER EENS — VRIJBLIJVEND — MET EEN ONZER AGENTEN OF KOM EENS PRATEN OP EEN ONZER KANTOREN IN

Toronto - Hamilton - Montreal - Vancouver - Edmonton

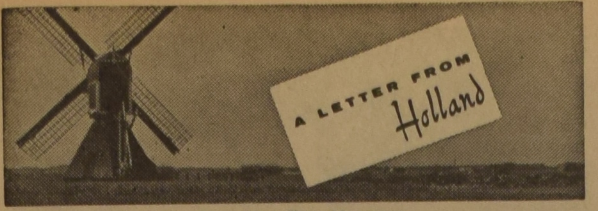

door Mej. Tjits Veenstra

Als ik goed luister, kan ik hier op mijn werkkamer nog juist het carillon horen spelen. Het is vandaag 1 mei en ons land viert de verjaardag van de koningin. Dertig april viel op zondag. Gisteren hebben wij enkel gevlagd en na de ochtenddienst in de kerk staande het Wilhelmus gezongen. Vandaag is het nationale feestdag: alle scholen en bedrijven zijn gesloten, alleen de levensmiddelenwinkels zijn vanmorgen enkele uren open. Tenslotte is een ijskast hier nog altijd een luxe artikel en bederven de levensmiddelen vooral op een flat nog al spoedig.

Zeist is altijd heel uitbundig in het feestvieren, als het ons koninklijk huis betreft. Vanmorgen om half acht werden wij al gewekt door het tromgeroffel van tamboerkorpsen. De schooljeugd trok om half negen in optocht naar het gemeentehuis om de burgemeester, de vertegenwoordiger van de koningin, een aubade te brengen. Het was een fleurig gezicht. De kinderen dragen niet meer oranjesjerpen en oranjemutsen, zoals wij vroeger. Er komen nu zotte papieren hoedjes, feestneuzen met bril en snor, toeters en ballonnen aan te pas. Maar ze zingen nog altijd dezelfde versjes: Wilhelmus, Wij willen Holland houen, Wilt heden nu treden, enzovoort. Het doet je hart goed. Wij maken ons hier wel eens zorgen, dat het Hollandse lied zal worden vergeten. Het is al buitenlandse tophits wat de klok slaat en kinderen van zes jaar fluiten al Milord.

Het koninginnefeest wordt vanavond besloten met een concert en met vuurwerk. Radio en televisie hebben een nationaal programma, dat af en toe wordt onderbroken door reportages over het défilé langs het koninklijk paleis en de feesten in allerlei plaatsen van ons land. Kortom, het is feest vandaag. Alles vlagt en de viering van de dag van de arbeid is helemaal op de achtergrond gedrongen. Ik geloof, dat onze koningin ieder jaar meer geliefd wordt.

Ze leeft dan ook intens mee met de gebeurtenissen in ons land. Dat is weer eens duidelijk gebleken bij de sluiting van het Veerse Gat. Op 25 april is het laatste caison aangebracht, getrokken door 2 sleepboten en geduwd door 2 sleepboten. Het koninklijke jacht Piet Hein lag er vlakbij en de koningin heeft onafgebroken toegekeken. Het was prachtig weer en alles verliep precies volgens plan. Toen de caison eindelijk lag, werden er loopbruggen tussen de caissons gelegd, ruim drie meter boven het water en over die bruggen liepen twee burgemeester van Walcheren en twee burgemeesters van Noord-Beveland elkaar tegemoet, zij waren buren geworden. Even later klauterde de koningin langs een smal zwiepend touwladdertje zonder leuning boven op het caison en wandelde over die zelfde loopbruggen. Ze liet zich precies uitleggen hoe de caisons werkten en wat er nog allemaal moest gebeuren. Toen ze terug keerde, bracht het publiek haar een ovatie.

Nu is het Veerse Gat definitief gesloten, men heeft de doorstroomluiken in de caisons neergelaten. Veere is zijn have kwijt, de vissers daar zijn niet erg gelukkig met de afsluiting. Maar ons land is beter beveiligd tegen de zee en een ramp als in 1953 zal niet zo spoedig meer voorkomen.

Op vrijdag 22 april heeft de koningin een bezoek aan Noord-Friesland, de streek om de Lauwerszee, gebracht. Die Lauwerszee zal immers ook worden ingedijkt? Ze heeft er met burgemeesters gesproken, scholen en bejaardencentra bezocht en gewuifd naar de kinderen, die haar toezongen. Bij Kollumerpomp kreeg ze twee Texelse volbloed lammetjes voor prinses Marijke cadeau.

Heel Nederland is deze week opgeschrikt door een heuse kinderroof. Op woensdagmiddag, 25 april, werd in Rotterdam het vijfjarige jongetje Johnny Wilheyns vermist. Men denkt dan ogenblikkelijk aan een ongeluk, verdrinking, ontucht, moord, maar niet aan een ontvoering. De volgende middag ontdekte een politieagent Johnny echter in een kaaswinkel. Hij deed een verward verhaal en bleek uitgehongerd. Diezelfde avond werd nog een echtpaar gearresteerd. De man bekende, dat hij Johnny in een dronken bui had meegenomen. De jongen had 's nachts bij hem in huis geslapen, 's morgens had zijn vrouw hem de straat opgebracht en aan zijn lot overgelaten. Of het alleen bij meenemen en slapen is gebleven of dat er ontucht met het ventje is gepleegd, is niet bekend geworden.

Het kapitaal van de spaarbank Amsterdam is drie jaar uit logeren geweest, omdat het hoofdkantoor werd verbouwd. Op 18 april kon het echter weer thuis komen. De directeur heeft het zelf teruggehaald. De papieren waren verpakt in kleine kistjes en directeur mr. G. F. Brandsma is tijdens het transport in een verhuiswagen maar bovenop de stapel kistjes gaan zitten, zo bang was hij, dat de 250 millioen gulden zou worden gestolen. Het transport werd ook nog begeleid door politieagenten en er waren geen coupons bij de obligaties, zodat eventuele dieven er niets aan hadden.

Het C.N.V. krijgt een instituut voor de vorming en scholing van adspirant-bestuurders der vakbeweging, heeft de algemene vergadering van de bond besloten.

Overal in ons land wordt gestreefd naar een werkweek van vijf dagen. De regering maakt zich zorgen, dat de ontwikkeling te snel gaat en de produktie er onder zal lijden. Ze heeft daarom besloten, dat er, waar nog geen vrije zaterdag is ingevoerd, 46½ uur per week moet worden gewerkt, d.w.z., er mag slechts om de andere week een vrije zaterdag worden gegeven. Vooral de bouwvakarbeiders en de gemeentebesturen zijn gedupeerd. Het bedrijfsleven en de vakbonden — ook de C.N.V. — zijn niet erg enthousiast over de maatregel, men vraagt zich af, wat er overblijft van de vrije loonpolitiek.

Een ander belangrijk regeringsbesluit is, dat er in 1961 nog 2500 gesubsidieerde woningen (nu 70.000 in het totaal) mogen worden gebouwd. Maar daartoe zal men zich in andere sectoren moeten beperken: minder vrije woningen, minder verbouwingen, minder openbare gebouwen. Zo heeft alles zijn voor en zijn tegen. Maar onze mr. D. M. Stikker is secretaris-generaal van de NAVO geworden en daar is heel Nederland unaniem trots op.

Gaat U naar Holland?
Reis per Holland-Amerika Lijn
Famous for Service
J. VANDER VLIET
304 Dundas St. W. - Telef. 4641
TRENTON, ONT.

MR. STIKKER, SECRETARIS-GENERAAL VAN DE N.A.V.O.

Na de verkiezing van de nieuwe Secretaris-Generaal van de N.A.V.O., de Nederlandse oud-minister Mr. D. U. Stikker: De nieuwe functionaris (rechts) in gesprek met de speciale adviseur van President Kennedy, Dean Acheson.

HERE I GROW!

Uitsluitend echte amandelen en eerste klas grondstoffen maken Voortman's speculaas tot de beste die U ooit geproefd hebt!

't Is anders — 't is beter!
U behoeft het slechts eenmaal te proberen en ook U zult zeggen:
VOORTMAN'S IS TOCH BETER!

FINEST IN BAKING VOORTMAN'S BURLINGTON, ONT.

A SERIAL FOR BOYS AND GIRLS

THE GUN

by John Vriesinga

(3)

The outside light was still burning; Dad had left that on for him, Dan knew.

And quickly he ran up to the back door, and opened it.

They all looked up, when Dan entered.

"Hi, Danny boy", Dad said.

And Mom asked: "How come you're so late, Dan?"

And Catherine walked up to him and said: "You're much too late, you, Dan, where've you been, eh?"

"Oh, I talked to Lloyd for a while", Dan said. He took his coat and his hat off and he left his boots near the door. It was so nice and warm here and it felt so good to be home.

Dad laughed at him a little from behind the paper. And Mom put the plates on the table. Dan smelled something good.

"Are we having brown beans tonight, Mom?" he asked.

"Yes, son," Mom smiled back at him.

"Oh, boy, I'm hungry", Dan called out.

"First put your clothes away my boy", Mom warned him.

"You know what Lloyd said, Dad?"

"You do what Mother tells you, Dan", Dad answered, "and then there'll be plenty of time for talking."

Dan put his clothes in the bedroom closet. When he came back into the kitchen Mom and Dad and Catherine were already sitting around the table. He sat on his chair, closed his eyes and folded his hands. But he did not hear what Dad prayed, he was still thinking about Tom, and about Lloyd and the gun.

And after he had finished his own prayer he started talking about it again.

"Lloyd wants us to come to his place, to go rabbit hunting together, can I go?"

"Now, what's all this about Lloyd and a gun, that you are talking about?" Dad said.

Dan told him again what Lloyd had said, *and* that it was a real gun with bullets, that could shoot birds with it, maybe rabbits too, *and* . . . .

"Don't you think I could shoot a rabbit, Daddy?" Dan asked.

"Maybe you could, Dan, if you'd ask the rabbit to sit still for a while, and then take good aim. Yes, maybe you could, then!"

"Aw come on, Dad, you are poking fun at me."

And then Mom cut in and said: "I think it is better for you to stay away from Lloyd, Dan. He is too old and too big for you, anyway. We have talked about that before. And I certainly don't like the idea of you fellows running around with a gun. Why, you're much too small for guns!"

"Oh, Mom . . .", and Dan started to explain again.

But Dad said: "You know, Dan, that we don't want you to associate with Lloyd. He does not make good company for you, so why don't Tom and you stick together, eh? And now, let's eat and not talk about it again."

There, that was the end of it. Once Dad said no there was no use talking about it anymore.

So Dan bent over his plate and ate. He was a little sad that he could not go, even though he had known it, before he asked. It would have been so nice to go hunting and maybe shoot a rabbit or two in the swamp.

He wished he could have a gun like Lloyd's for Christmas, then he would not need to go to Lloyd's place. Maybe he could ask Daddy, some evening in the barn, when they were doing the chores.

Maybe they would let him have one *for Christmas?*

After supper they sat around the table for a while. Mom was knitting. She had finished the dishes and put Catherine to bed. And Dad was reading a book.

Dan had a book too; he had propped his elbows on the table and kept his forefingers in his ears. He always did that when he was reading, so nobody could disturb him, for he would not hear.

He liked to read books, and he had a whole shelf full of them. This one he had borrowed from Tom, who had received it for his birthday some time ago.

Now that he didn't have to go to school, Mom and Dad let him stay up a little longer. At other times he always had to go to bed at nine thirty, but now he could stay until ten o'clock. And he would read all the time. Oh, reading was simply wonderful.

But the hands of the clock went so fast tonight that it was time to go to bed for Dan too, before he realized it.

Mom nudged him a little and said: "Come on, Dan!"

And Dad said: "I bet it feels good, not to have to go to school tomorrow, doesn't it, Dan?"

"It sure does, Dad". Dan laughed. "I wish it was holidays all the time".

Dad laughed a little and said: "What would you do every day, eh? I bet you'd be bored stiff."

"I think we'll go toboganing tomorrow, Tom and I", Dan said.

"But now you'd better take the tobogan with the blankets on it", Mom said. And then Dan went off to his room.

* * *

In one hand carrying a broom, with the other pulling their sleighs and skates dangling around their necks, the boys set out the next day into the snow covered field. Passing through the barnyard gate, they headed toward the big hill behind the Donaldson farm.

Dan had called Tom right after breakfast and it hadn't taken the boys long to decide what they would do on this wonderful day of freedom, no school and a bright sun sparkling on a fresh coat of snow that covered the whole wide world.

(To be continued)

NAMES

Holland is threatened by a phenomenon which in years to come may lead to a somewhat undesirable simplication of family names. Although the population of the Netherlands is increasing steadily, the reverse applies to family names. Since many old Dutch families have become extinct, their names have disappeared as well. On the other hand Dutch families bearing more common names seem to be decidedly prolific. Thus it is feared that before long telephone books will largely consist of names such as Jansen, Smit and de Vries. Finding the particular Jansen one wants to phone, will then require ingenuity, as well as patience!

It is estimated that at present there are only 200.000 family names in the Netherlands and this number is expected to dwindle rapidly. For this reason the Netherlands government decided in Aprli 1959 that it is permissible to add the mother's family name to one's own, provided that the former has become extinct.

Disappearing of family names is not always due to extinction of the relevant family. Sometimes bearers of ridiculous or unsuitable names have applied for a change of name. Fortunately the Dutch authorities fully sympathize with the difficulties that may arise from certain names and support requests to be freed from the unwanted legacy of some distant joke-loving ancestor. Thus the name "Spook" (= ghost) has been pronounced unsuitable for living Dutchmen! And a real estate man called "Rothuizen" (meaning "rotten houses") was authorized to add one letter to his name. Since the adoption of his new name "Rotshuizen" (= rock houses) his business has expanded considerably . . .

VAN DELFT'S
Book & Gift Shop
Belijdenisgeschenken
Het adres voor elk boek dat U wenst.
The New English Bible
(NEW TESTAMENT)
$ 4.50 and $ 1.75
THE YEARBOOK
$ 1.25 postpaid.
Hollandse Gramofoonplaten
Populaire en klassieke muziek.
Vraagt prijslijst.
1058 Main St. W., HAMILTON, ONT. Telephone JA 8-1932.

Horlogemaker
J. SNIEDER
BROCK ST., SMITHVILLE
Telephone WAlker 6-7372
Voor de verkoop van horloges, banden, klokken, wekkers, Hollandse zilveren ringen enz. komen wij gaarne bij U aan huis.
Hamilton Tel. nummer LI 5-2500.

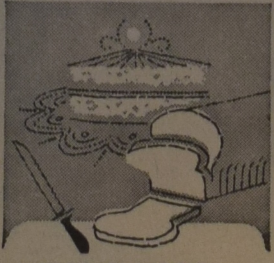

FIVE ROSES
BLOEM (Faive Roses)
VOORGEZEEFD
DOOR ZIJDE
Spaart tijd uit! Geen zeven nodig voor broden en gistdeeg. Zeeft slechts éénmaal voordat U gaat uitmeten voor cakes en gebak.

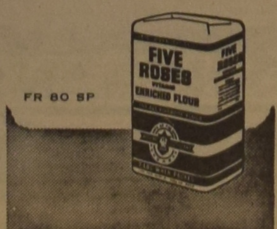

On Saturday, February 18, 1961 Miss Annie DeHaan and Mr. Ralph Smeda were united in marriage in the First Christian Reformed Church, Kitchener, Ont. The bride is the eldest daughter of Mr. & Mrs. Wm. DeHaan of New Hamburg. The bridegroom is a son of Mr. & Mrs. R. J. Smeda of R.R. # 1, Brantford. De bridal party consisted of: back row, from left to right: Groom Attendant Sam DeHaan, Best man Wm. Smeda, Bridegroom and Bride, Maid of Honour — Dorothy DeHaan, Ushers — Wm. De Haan Jr. and John Smeda. Aafke Roorda of Brantford, a niece of the Bridegroom, was Junior Bridesmaid. Ruby and Evelyn Reinders, R.R. # 1, Floradale, pupils of the bride's former Sunday School class, were flower girls. Officiating pastor Rev. Wm. Vande Kolk. The couple is residing in Grand Rapids, Mich, where the bridegroom is a student at Calvin College.

Door het groot succes van de TONEELUITVOERING
"Liefde is geen speelgoed"
geeft T.O.G. een HEROPVOERING van dit stuk op
Zaterdag 13 Mei 1961,
in het HIGH SCHOOL AUDITORIUM in
BRADFORD
Aanvang 7.30. Entrée $ 1.00
Zaal open 7 uur. Kinderen 50¢
Om teleurstelling te voorkomen kunt U kaarten verkrijgen bij:
D. Bassie, 276 Prospect St. Newmarket. Tel. TU 5-4127
H. De Peuter, Holland St. Bradford. Tel. PR 5-2193

Als U geld naar het buitenland stuurt
gebruik dan de nieuwe B of M WORLDWIDE MONEY ORDERS
voor de snelste verzorging

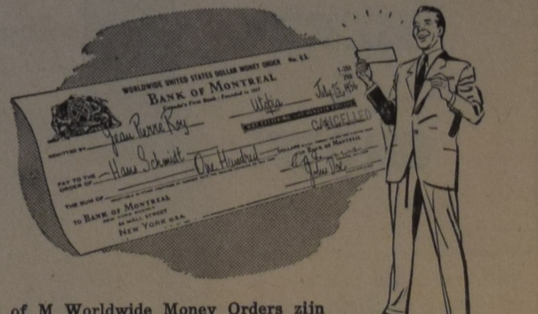

B of M Worldwide Money Orders zijn nieuw . . . het laatste in het zenden van geld overzee. Ze zijn speciaal ontworpen door Canada's Eerste Bank zodat U vlot Uw overmakingen kunt doen — als U haast hebt.

Ideaal voor de verzending van bedragen tot $ 500 in Amerikaanse valuta aan verwanten, vrienden en zakenrelaties in het buitenland. B of M Worldwide Money Orders zijn veilig, gerieflijk, voordelig — het beste voor overmakingen naar het buitenland.

Doe Uw voordeel met deze nieuwe service bij Uw dichtstbijzijnd kantoor. Een B of M Worldwide Money Order kan U veel tijd en moeite besparen!

"MY BANK" TO 2 MILLION CANADIANS B of M

BANK OF MONTREAL
Canada's Eerste Bank

Sinds 1817 werkend met Canadezen uit alle volkslagen
SD225S

INGEZONDEN:

LANDBOUW-ONDERWIJS

Geachte Redactie,

Naar aanleiding van de tot stand gekomen Chr. Farmers Federatie schrijft Mr. v. d. Ploeg over het nadelige landbouwonderwijs voor onze jeugd en is blijkbaar van mening dat de federatie daar nu maar eens voor zorgen moet.

Over de noodzaak van dit landbouwonderwijs is al vaak geschreven in C.C., niet alleen de laatste jaren als het over farmers organisatie ging, doch ook eerder is er door Ir. Bakker over geschreven in de tijd toen hij nog geregeld medewerker was van C.C.

De noodzaak van dit onderwijs is echter zo groot en hetgeen door onze farmers gedaan is ten opzichte van dit onderwijs is zo weinig dat het goed is dat hier veelvuldig de aandacht op gevestigd wordt. Daarom kan ik mij volkomen aansluiten bij hetgeen Mr. v. d. Ploeg daarover schrijft.

Doch het is niet mogelijk dat een federatie deze landbouwcursussen organiseren kan; alleen een plaatselijke afdeling is daar toe in staat in samenwerking met de agricultural representative uit de naaste omgeving. Dit landbouwonderwijs is overal gratis verkrijgbaar doch de farmer zelf moet voor de organisatie zorgen. Daar schrijft Mr. v. d. Ploeg nog iets vreemds over. Hij haalt een artikel uit C.C. aan waarin geschreven zou zijn dat omdat de farmers de slechtst betaalde volksgroep zijn de meeste farmers een minderwaardigheidscomplex hebben. Persoonlijk ben ik op de farm geboren en getogen en ben met enkele onderbrekingen al vele jaren zelfstandig farmer geweest. Niet alleen hier en in Nederland doch ook elders. In geen enkel land waar wij gefarmd hebben en temidden van de farmers woonden en leefden hebben wij een minderwaardigheidscomplex bij onze collega's kunnen ontdekken. De tijd dat iemand als hij een koe melken kan en een varken voeren voldoende kennis had om farmer te wezen is wel al lang voorbij. Het farmen is wel een zo veelzijdig beroep geworden dat er heel wat voor nodig is om werkelijk een bestaan op een farm te hebben. Er is niet alleen maar wat scheikunde en kennis van de grond voor nodig, ook van de veeteelt, de fokkerij en de voedingsleer zal men het een en ander moeten weten en dan is een zekere kennis van motoren en machinerie ook een eerste vereiste op ons tegenwoordige moderne landbouwbedrijf. Al komt men in een courant eens een artikel tegen waarin een naive opmerking wordt gemaakt als zouden de meeste farmers een minderwaardigheidscomplex hebben dan behoeft het daarom toch niet zo te wezen. In de rubriek van Back to the farm in C.C. zijn wij ook soms vreemde dingen tegen gekomen doch dat wil niet zeggen dat het daarom precies zo is als een bepaalde briefschrijver het ziet. In C.C. van 7 April j.l. heeft de redactie deze rubriek gesloten met een artikel van een briefschrijver waar zij zeer terecht boven schreef dat deze laatste schrijver het werken op de farm in een ruimer verband beziet.

Niet voor onze farmers doch ook voor het organisatieleven is de vacantietijd gekomen. Toch hoopt de federatie dat wij zo tussen het werk door ook deze zomer nog eens over het werk dat onze organisatie in de a.s. herfst te wachten staat nadenken zullen. Doch bovenal dat wij allen er eens over denken wat wij persoonlijk en plaatselijk kunnen doen. Dat is zeer belangrijk, want hiervan is de gehele federatie afhankelijk, zij staat of valt hiermee. Eendracht maakt macht is een oud Hollands spreekwoord doch dat geldt ook voor Canada. Op die plaatsen waar nog in 't geheel geen organisatie is zouden de farmers eens kunnen proberen deze zomer gezamenlijk hun bindertwin aan te kopen, de voordelen van gezamenlijke aankoop zijn wel zo groot dat zij het daarna ook met fertilizer en andere artikelen zullen proberen. Daarnaast kunnen deze zelfde mensen eens een aparte vergadering beleggen vroeg in de a.s. herfst en eens bespreken waar Mr. v. d. Ploeg over schreef: het landbouwonderwijs. Wij hopen dat ook de reeds bestaande aankoopverenigingen hetzelfde zullen doen en ook eens op een vergadering de noodzaak van een Chr. farmersorganisatie bespreken, daar dit toch tot hiertoe onze enige gelegenheid is hier in Canada om met onze Calvinistische beginselen door te dringen in de maatschappelijke samenleving. Als wij er van overtuigd zijn dat God niet maar alleen een God is voor de Zondag en voor de Kerk, doch dat ook ons gehele dagelijkse leven door Hem alleen geleid wordt zodat zoals onze Catechismus het zegt, regen en droogte en vruchtbare en onvruchtbare jaren als van Zijne hand ons toekomen dan zullen wij, beseffende de diepe afhankelijkheid van onze Schepper, ook als farmers vanzelf de weg vinden die tot een Chr. organisatie en federatie leidt.

C. Verburg

DUXBURY

TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St. N. Phone GL 1-4280

Agent Canadian National Railway

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860

Imported by: VAN's Imp. ltd.,
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

Uw huis is voor U een kostbaar bezit,

maar zit U er over in dat het er van buiten zo armoedig begint uit te zien?

Wij helpen U uit en maken Uw huis als nieuw

"MIAD"-STONE

BETAALBAAR MET

$2.50 PER WEEK

De dunne waterproef stenen worden vakkundig op de stenen muren of houten wanden van Uw huis aangebracht. Het is onverschillig hoe Uw huis er uit ziet.

Meestal wordt "Miad Aluminum" alleen gebruikt voor de afwerking van de ramen. In vele gevallen echter wordt het ook wel op de bovenkant van de muren gebruikt. Het lijkt dan precies of het onderste gedeelte van het huis is gebouwd van prachtige stenen en de bovenkant van hout.

GEEN DOWN-PAYMENT

EEN HUIS DAT BEWERKT IS MET "MIAD STONE" en "MIAD ALUMINUM" lijkt buitengewoon mooi en U hoeft er dan in geen 20 jaar meer naar om te zien.

Vraagt schriftelijke inlichtingen of telefoneer HAMILTON JAckson 8-0071. Tarieven worden U op aanvraag gaarne gratis toegezonden.

U BEHOEFT NOOIT MEER TE VERVEN!

U BESPAART MINSTENS 20 PROCENT OP UW BRANDSTOF!

DE WAARDE VAN UW HUIS STIJGT MINSTENS 40 PCT.

Vraagt

MIAD-STONE

begroting zonder enige verplichting.

Bij elke order geven wij een 20-delig dinner set.

Gaarne zou ik zonder enige verplichting een begroting ontvangen voor het aanbrengen van "Miad Stone" en "Miad Aluminum".

HILL STONE COMP.
801 Shadeland Ave.,
Burlington, Ontario.

Naam: ....

Adres: ....

Plaats: ....

Telefoonnummer: ....

Wilt U hieronder aangeven welk soort huis U hebt? Plaats een X in een van deze vakjes.

Stucco ☐ Siding ☐
Brick ☐ Frame ☐

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

For "letters under number" $ 0.50 extra.

Birth-announcements	$ 2.50
Engagement-announcements	$ 2.50
Marriage and anniversaries	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00. Every word more 5¢.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact

Box 312, Station B,

Hamilton, Ont.

With great joy and gratitude to the Lord we announce the birth of our daughter

MARJORIE KATHARINE

Mr. and Mrs. C. H. Korten.

R.R. 4, St. Catharines.
April 23, 1961.

Gode dankbaar en met blijdschap geven wij kennis van de geboorte van ons zoontje en broertje

RONALD STANLEY
(Ronny)

Mr. and Mrs. Gerald Hessels.
Johny en Tracy.

Essex, Ont., 3 Mei 1961.
Box 553.

De Heere verblijdde ons op moeder's verjaardag, 30 April, met een broertje.

Jack.
Andrew.
Jo en
John.

Wij noemen hem

STEWART CASPER

Mr. en Mrs.
Casper Faas.

245 Dresden, Ont.

In bereidheid des geloofs, verlost uit een geduldig gedragen lijden, ging naar het Vaderhuis, onze geliefde Man, Vader, Behuwd- en Grootvader

BEREND KRUIZE,

in de leeftijd van 67 jaar.

De begrafenis vond plaats op Dinsdag 25 April, 1961 te Abbotsford, B.C.

De begrafenisdienst werd geleid door Rev. John W. Postman, predikant bij de Christian Reformed Church van Haney, B.C.

Abbotsford, B.C.:
Wed. B. Kruize.
Duncan,
Vancouver Island, B.C.:
D. Berghouse.
J. Berghouse—Kruize.
Abbotsford, B.C.:
A. Kruize.
E. T. Kruize—Nienhuis.
Abbotsford, B.C.:
H. Schuitema.
H. Schuitema—Kruize.
Appingedam, Ned.:
J. Doornbos.
C. Doornbos—Kruize.
Onderdendam,
(Gr., Ned.):
G. Wiersema.
H. Wiersema—Kruize.
Duncan,
Vancouver Island, B.C.:
P. Tromp.
J. A. Tromp—Kruize.
Abbotsford, B.C.:
K. Schuurman.
S. P. Schuurman—Kruize.
Medicine Hat, Alta.:
H. G. Kruize.

Heden overleed tot onze diepe droefheid, in de leeftijd van 55 jaar, onze lieve Man, Vader, Behuwd- en Grootvader,

MARINUS ARNOLD FIJ.

De diepbedroefden:

J. Fij—van Veen.
John.
George.
Frank.
Dianne.
Georgina Moody—Fij.
G. J. Moody.
Janice en Susan.

Edmonton, 30 April 1961.

Mr. and Mrs. R. Kingma wish to announce the marriage of their daughter

PATSY
to
Mr. HUGH PRANGER

on Thursday, May the 18th, 1961 at 8 p.m. in the Christian Reformed Church Strathroy.

Rev. H. de Moore officiating.

Future address:
R.R. 7, Parkhill.

Mr. & Mrs. P. Dijkstra wish to announce the marriage of their daughter

TRIX
to
Mr. CLARENCE HEIDA

on Thursday, May 18th in the Riverside Chr. Ref. Church Wellandport, Ont.

Rev. P. van Egmond officiating.

R.R. 3, Smithville, Ont.

Zo de Here wil en zij leven hopen onze geliefde ouders

MARTIN POSTMA
en
JOHANNA v. d. WAL

op 14 Mei 1961 hun 40-jarige echtvereniging te herdenken.

Onze wens is dat de Here hen nog lang voor elkaar en voor ons moge sparen.

Canada:
Annie en Geert.
(Clarence en Jane)
Nederland:
Saakje en Minne.
(Jan en Marten)
Canada:
Tet en Sake.
(Jerry, Johanna en Renée)
Nederland:
Oeds en Sientje.
(Marten en Simon)
Canada:
Wietske en Gerrit.
(Johanna en Cathy)
Nederland:
Folkert en Trijntje.
(Baukje, Johanna, Henkie, Wieke en Marten)
Jan en Paul.

Op 14 Mei D.V. is het 40 jaar geleden dat onze geliefde ouders en grootouders

DAVID STELPSTRA
en
IJTJE STELPSTRA—VAN DER HEIDE

in het huwelijk traden.

Zij hopen dit feit met hun familie in Canada te vieren op 22 Mei in Simcoe, Ont.

Leeuwarden, Nld.:
Bauke en Gré.
Amersfoort, Nld.:
Feikje en Roelof.
Brantford, Ont.:
Doug en Kathé.
Simcoe, Ont.:
Bill en Joop.
Burford, Ont.:
Steve en Wilma.
Leeuwarden, Nld.:
Theo en Cobie.
En kleinkinderen.

Soli Deo Gloria.

Op Donderdag 18 Mei, D.V. hopen onze geliefde ouders en grootouders

CORNELIS VAN EGMOND
en
HERMINA G. VAN EGMOND—MULDERS

de dag te gedenken dat ze 40 jaar in de echt zijn verbonden.

Moge de Here hen nog vele jaren voor elkander en voor ons sparen.

Hun dankbare kinderen en kleinkinderen:

Colborne, Ont.:
John en Yvonne met Edward, David en Raymond.
Belleville, Ont.:
Helprig en Tinie met Janette, Martin, Diane, Bianca en Emily.
Belleville, Ont.:
Luuc en Lenie met Robert en Carla.

R.R. 1, Colborne, Ont.

Op 13 Mei is het 30 jaar geleden dat onze geliefde ouders en grootouders

C. KRUK
M. KRUK—BALDER

in het huwelijk traden.

Onze wens is dat de Here hun nog lang moge sparen.

Alberni, B.C.:
Jake en Lydia Kruk,
Ladner, B.C.:
Bill en Tine Kruk.
Gordon Jacob.
Victoria, B.C.:
Neil Kruk.
Alberni, B.C.:
Jake en Margaret Colijn.
Simon.
Gretta.
Peter.

Box 1182, Alberni, B.C.

Mission-emphasis week

In the opinion of many people there is a lack of interest in the missionary work of the church. This lack of interest is very often due to a lack of knowledge, of this field. The Dutch proverb "Onbekend maakt onbemind" is also applicable here.

In order to increase the knowledge about missions and thereby at the same time the interest in this phase of Kingdom work, the Mount Hamilton and "Immanuel" Christian Reformed Churches of Hamilton had a "Mission-Emphasis Week" from March 18 — 23. Organized along the same lines as was done with much success in some congregations in the U.S., the purpose was to let as many people as possible make a mission project. In order to be able to complete these projects, it was necessary to collect as much information as possible about a particular field.

All the societies were asked to make a display about a field assigned to them. The children and young people of school age were asked to make posters, booklets and essays. Much time has been spent on these projects and all those involved in it, found it very interesting as well as informing.

During the week, there were various meetings, all with the emphasis on missions. On Monday night a special inspirational, meeting was held in the "Immanuel" Christian Reformed church, with, as speaker, the Revs. J. Ehlers and W. Van Dijk. On Tuesday there was a combined meeting of the Men's and Women's Societies of both churches. Before recess there was an essay about Missions and after recess slides were shown. On Wednesday the Boys' and Girls' Clubs had meetings with special attention being paid to Missions. On Thursday night there was the final rally at the Mount-Hamilton church with the Rev. H. A. Venema of Toronto as the speaker. There was also the opportunity to admire the work that had been made during the previous weeks.

Projects like these are intended to direct the attention of the whole congregation to the work of Missions. Much is being done in this field. Hundreds of missionaries of many different denominations are bringing the Gospel of the crucified Saviour to people in our own communities as well as in many heathen lands. However, right now Christianity is losing ground. The percentage of Christians, compared with the total world population, is going back. There are not enough missionaries to go out, either to foreign countries or to the Home Mission fields. There is not enough money to open more fields, to purchase valuable radio-time, or to distribute Christian literature.

It is the hope of the organizers that there will be more knowledge, more interest and above all more prayer for this essential phase of Kingdom work.

Zo de Here wil, hopen onze geliefde ouders en grootouders

ANDRIES STRAATSMA
en
SJOUKJE LEYSTRA

op 19 Mei 1961 hun 40-jarige echtvereniging te herdenken.

Hun dankbare kinderen:

Nederland:
Maaike en Gerrit Steen.
Eeltje en Willy Straatsma.
Yde en Murkje Straatsma.
Brampton, Ont.:
Antje en Dirk de Weever.
Tjetje en Sikke Talsma.
Freerk en Pietje Straatsma.
Agatha en Dick Wyga.
Piet en Aukje Straatsma.
Klaske en Henk Ufkes.
Pietje en Fred Jonker.
Sonja en Eddie Buisman.
Aukje Straatsma.
en 31 kleinkinderen.

Receptie in de Chr. Ref. Church basement te Brampton, Ont. op Vrijdag 19 Mei a.s., 's avonds van 8—9 uur.

Zo de Here wil hopen onze geliefde ouders

JAN SUK
en
DIRKJE SUK TEN CAAT

op Zaterdag 13 Mei 1961 hun 30-jarige echtvereniging te herdenken.

Wij hopen dat de Here ze nog lang voor elkaar en ons mag sparen.

Bill & Jane.
Gerda & Dick.
Albert.
Ralph & Jennie (verl.).
Jane.
John.
En kleinkinderen.

47 North Street,
St. Catharines.

Zo de Here wil en zij leven hopen onze ouders en grootouders

G. J. BEENEN
J. BEENEN—MARSMAN

op Zondag 14 Mei hun 35-jarige echtvereniging te herdenken.

Gelegenheid tot feliciteren Zaterdagavond 13 Mei, vanaf 7 uur, in de Chr. Ref. Church, Oshawa.

Hun dankbare kinderen.
en kleinkinderen.

11 Base Line,
Whitby, Ont.

Our parents

HARRY GLAS
and
INI GLAS, nee Balder

hope to celebrate their 35th wedding anniversary on Saturday, May 20th, 1961, the Lord willing.

We all join in with the words of Psalm 121 and pray that they may be spared for each other and for their children.

Oshawa, Ont.:
Harry and Hilda.
Clarkson, Ont.:
John and Ann.
Rexdale, Ont.
Morris and Ann.
Woodbridge, Ont.:
Neil and Rena.
Woodbridge, Ont.:
Alice.
And grandchildren.

R.R. # 2, Woodbridge.

Reception in the basement of the Second Christian Reformed Church of Toronto, Albion Rd., from 3 p.m. till 5.30 p.m.

Onze geliefde ouders

PETER ZANTINGH
en
GEESJE ZANTINGH—BATTERINK

hebben op 7 Mei 1961 de dag herdacht dat zij 25 jaar geleden in het huwelijk zijn getreden.

Dat ze nog vele jaren voor elkaar en voor ons gespaard mogen blijven, is de wens van hun dankbare kinderen.

Sarnia, Ont.:
Henk & Sylvia Zantingh, en Freddy.
Galt, Ont.:
Bart & Tina Linker.
Peter.
Helen.

Zo de Here wil hopen onze geliefde ouders en grootouders

SJOERD PLANTINGA
en
GRIETJE PLANTINGA—KLUNDER

op 13 Mei 1961 hun 25-jarige echtvereniging te herdenken.

Dat zij nog lang voor elkaar en voor ons gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkind.

Annie & Jan (Alex John).
Oenze.
Willem.
Wietske & verloofde.
Frederika.
Cornelus.
Bea.
Jakob.
Greta.
Lammie.
Gerard.

On May 13th we hope D.V. to commemorate with our beloved parents and grandparents

Mr. and Mrs.
CORNELIS VANDERKRUK

their 25th anniversary.

We hope and pray that the Lord will safely keep them in the years to come.

Their grateful children:
Kees and Ina.
Bill.
Art.
Cor.
Nelly.
Anny.
Laury.
Pauline
and grandchildren.

Due to season rush in our business the reception will be held on June 16th, 1961 at 7.30 o'clock P.M. in the Greensville Town Hall.

The Lord willing, on Sunday, May 14, 1961 we hope to commemorate that our dear parents and grandparents

JOHN VAN MINNEN
and
ANNA VAN MINNEN—VAN DER VEEN

were united in marriage 25 years ago.

That the Lord may bless them in the years to come is the wish of their children and grandchildren.

St. Catharines, Ont.:
Bill and Tinie Buitenwerf.
Anna-Marie.
William-Raymond.
Weston, Ont.:
Jacob and Teresa Rumph.
Deborah-Joanna.
Moorefield, Ont.:
Edith.
Martha.

Moorefield, Ont.

Bestel ook Uw

FAMILIEDRUKWERK

(Geboorte-, Verlovings-, Trouwkaarten, enz. in Hollandse en/of Engelse taal) bij ons.

Wij garanderen keurige afwerking tegen redelijke prijzen.

GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.

Box 34, Station B,
Hamilton, Ont.

Zo de Here wil hopen onze geliefde ouders

JAN LENNIPS
en
JENNEGIEN LENNIPS—FRANSEN

op 15 Mei 1961 hun 25-jarige echtvereniging te herdenken.

Dat zij nog lang gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen.

Ria en John Fledderus.
Jake.
Bill.
Gerald.
Diane.
John.

R.R. 1, Carrying Place, Ont.

On Dinsdag 16 Mei D.V. hopen wij met onze ouders en grootouders

RINZE BOSMA
en
JANTJE BOSMA—VISSER

de dag te gedenken dat zij voor 25 jaar in de echt zijn verbonden.

Dat zij nog lang voor elkaar en voor ons gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen.

Bob.
Ann en Peter,
Marion Jane.
Owen.
Florence en verloofde.
Margaret.
Tena.
Betty.
Robert.
Sandra.

R.R. 1, Ameliasburg, Ont.

With gratitude to the Lord our dearly beloved parents

W. DE HAAN
and
G. DE HAAN, nee WIEBENGA

hope to celebrate their 25th wedding anniversary on May 14, 1961.

That the Lord may bless and guide them in the years to come is the wish of their grateful children.

Sam - (Jean).
Annie & Ralph - Grand Rapids.
Dorothy.
William.

Reception will be held in New Hamburg on June 1st at 8 P.M. in the Community Centre Hall.

New Hamburg, Ontario.

On May 17th, the Lord willing, our parents and grandparents

B. BAKER
and
S. BAKER, nee Schurer

will commemorate their 25th wedding anniversary.

Their thankful children pray that the Lord will guide and keep them in the years to come.

Georgetown, Ontario:
Freda and Albert.
Johnny and Sylvia.
Glen Williams, Ontario:
Clara and Renso.
Sonya and Johnny.
Georgetown, Ontario:
Wayne.
Clarence.
Londesboro, Ontario:
John.
Agnes.
Jim.
Cathy.
Bobby.

R.R. 1, Londesboro, Ontario.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

Te Fort William, Ont. H. Numan te Niagara Falls, Ont.

BEGROETINGS-AVOND VAN MISS JESSIE DE JONG

Zoals bekend werd in Juli 1958 door de beide gemeenten van de Chr. Reformed Church te Sarnia, zuster Jessie de Jong als missionary-nurse uitgezonden naar het zendingsveld Nigeria (Afrika).

Daar zij thans met verlof weer in Canada is, werd haar door de beide gemeenten een begroetingsavond aangeboden, welke plaats had op Vrijdag, 28 April 1961.

Het kerkgebouw van de 2e gemeente was goed bezet er was veel belangstelling voor zuster de Jong en haar werk op Nigeria.

Rev. Flietstra opende deze bijeenkomst en sprak een hartelijk woord van welkom tot allen, doch in het bijzonder tot Miss Jessie de Jong. Hij wekte de gemeente op tot zendingsliefde en memoreerde enige dingen betreffende het zendingswerk van zuster Jessie.

Het zangkoor "Solie dio Gloria" zong enige liederen op zeer verdienstelijke wijze, waarop door Miss Jessie de Jong een aantal zeer duidelijke gekleurde slides op het witte doek werden vertoond, welke ons enigszins een beeld gaven van de situatie op het zendingsveld alwaar zij werkzaam was.

De voorzitter van de zendingscommissie, Mr. R. De Jong, dankte allen voor de belangstelling en wel in het bijzonder Miss Jessie de Jong voor het door haar gedane werk en voor haar bereidwilligheid om ons deze avond een klein gedeelte van haar arbeid en van de arbeid der andere zendingswerkers (sters) te laten zien.

Rev. Hofland sloot daarna met dankgebed.

Hierna werd er door velen nog gebruik gemaakt van de gelegenheid om onder het genot van een kopje koffie een persoonlijk woord met Jessie te wisselen.

B.

NIEUWE CHR. REF. CHURCH IN B.C.

Omringd door de Fraser rivier en de bergen van British Columbia ligt het dorp Agassiz. Op de avond van 5 April 1961 is in dit dorp een Chr. Ref. Church georganiseerd.

Classis B.C. had in haar verg. van Sept. 1960 een com. benoemd bestaande uit Rev. T. Heyboer, Abbotsford, Rev. C. W. Tuininga, Ladner, Rev. J. W. Postman, Haney en de ouderlingen Jenz en Sharp van de Vancouver kerk.

Deze commissie bracht haar rapport op de classisvergadering van 28 Febr. 1961 en daarna besloot Classis B.C. om een Chr. Ref. Church te organiseren in Agassiz, B.C.

De bovengenoemde commissie kreeg de opdracht om dit te doen.

Op 5 April 1961 werd een kerkdienst gehouden in een hal in Agassiz. Rev. Heyboer als voorzitter van de commissie leidde deze dienst. Rev. Tuininga ging de gemeente voor in gebed. Rev. G. H. Polman van de Chr. Ref. Church of Chilliwack hield een predikatie over Zach. 4:6, waarin de gemeente erop gewezen werd, dat de Here de gemeenten moet bouwen, ook de gemeente in Agassiz.

Na de dienst des Woords vergaderde de gemeente onder leiding van Rev. Heyboer.

Er was eerst verkiezing van 3 ouderlingen en 2 diakenen.

Na de verkiezing werden de gekozen ambtdragers direct in hun ambten bevestigd door Rev. Postman van Haney.

Voor de burgelijke gemeente was de Reeve Mr. Jim Fraser aanwezig, die een korte toespraak hield.

De gemeente telde bij de instituering 106 zielen. Een Zondagsschool werd geopend op de 2e Zondagmorgen na de dienst des Woords, die bezocht was door 28 kinderen. Ook is een Bouwfonds commissie benoemd. De Women Society, die de afgelopen winter in Agassiz was opgericht, had een bazaar georganiseerd waarvan de opbrengst was voor de kerk. De opbrengst was $300.— voor het Bouwfonds en nog 25 Psalter Hymnals om te gebruiken in onze kerkdiensten.

Ingezonden

Het tekort aan teachers opgeheven

Men behoeft maar een blik te slaan op de advertentiekolommen in Calvinist-Contact, The Banner, de Christian School Herald en andere periodieken, om niet aanstonds te kunnen vaststellen, dat er een grote behoefte aan teachers in onze Christelijke Scholen bestaat in Canada, zowel als in de United States. Het "principal gevraagd" en "teacher gevraagd" wisselt elkander af op een dikwijls monotone wijze. Sommige Christelijke scholen lijden aan onderbezetting, andere dreigen gesloten te moeten worden, omdat men geen leerkrachten kan krijgen. Aangenomen moet worden, dat sommige nieuwgebouwde Christelijke scholen om die reden vorig jaar niet konden beginnen.

Is deze nood werkelijk zo groot, of bewandelen sommige schoolboards niet altijd de juiste weg? Ik kan daar moeilijk een antwoord op geven. Eén ding staat echter vast. Bij gebrek aan teachers hier, staat altijd de weg open om een beroep te doen op het oude vaderland. Vele kerken in Canada zijn die richting uitgegaan, als het er op aan kwam om een predikant te krijgen.

De Dean van Calvin College te Grand Rapids, Dr. H. J. Rijskamp, is naar Nederland afgereisd, om aldaar contact op te nemen met figuren, die geschikt en bereid zijn eventueel een benoeming aan Calvin College in overweging te nemen.

Waarom doen de Boards van onze Christelijke scholen ten aanzien van teachers niet hetzelfde, als men hier niet kan slagen?

De in aanbouw zijnde Christelijke school in St. Thomas had een personeelsbezetting nodig. Aangezien men aanvankelijk aan deze kant niet kon slagen om een "principal" te krijgen, (hetgeen ter elfder ure toch nog is gelukt) had de Board een advertentie geplaatst in het Correspondentieblad "De Christelijke Onderwijzer" (Bureau Madoerastraat 17, den Haag).

En het resultaat? Zoveel brieven, dat het onze secretaris vele avonden zal kosten, om deze brieven te beantwoorden. Onder de sollicitanten waren gewone onderwijzers met hoofdakte, hoofden van scholen in grote steden zowel als op het platteland, leraren van de U.L.O., leraren Frans, Engels, Wis- en Natuurkunde, Middelbare Landbouwschool, Handelsschool etc. Verschillende sollicitanten vermeldden, dat hun vrouw tevens de onderwijsakte bezat en in geval van nood gaarne zou uithelpen in de school. Sommigen waren reeds in Canada geweest. Anderen in Engeland. Verscheidenen hadden een akte Engels L.O. of waren er voor aan 't studeren.

Eén "applicant" was al naar de emigratie-autoriteiten gestapt en had uitgevonden, dat de Nederlandse regering een deel van de overtochtskosten betaalt. Het andere deel kan door de desbetreffende scholen in termijnen betaald worden.

Men schreef ons, dat dit de eerste advertentie was in het Christlijk Onderwijzersblad, waarbij een school in Canada een beroep deed op de onderwijzers in onze scholen in Nederland.

Aangezien wij deze materie te belangrijk achten om naar de archieven te verhuizen, hebben wij gemeend een en ander te moeten doorgeven aan de vergadering van de "Ontario Alliance of Christian Schools", gehouden te Toronto op Zaterdag 29 April j.l.

In verband met het feit, dat op deze vergadering sommige besturen niet vertegenwoordigd waren, menen wij goed te doen hierop de aandacht te vestigen. Scholen die nog met het teachersprobleem zitten, kunnen op verzoek de adressen krijgen van onderwijzers in Nederland, die bereid zijn hier het Christelijk onderwijs te dienen. Zij worden verzocht te schrijven naar de Secrtaris van onze Society: Mr. Dick De Ruiter, 232 Centennial Drive, St. Thomas (Ont.).

Voorts mag de vraag gesteld worden, of onder het beschikbare materiaal zich geen mensen bevinden, die prima geschikt zouden zijn voor onze highschools, vooral nu sommige scholen aan "the elementary education in existence", klassen 9 en 10 toevoegen.

De emigratie staat practisch stil, maar deze emigratie van onderwijsmannen met hun gezinnen kan zonder bezwaar op gang gebracht worden. We hebben toch sponsors genoeg?

Het enthousiasme in sommige brieven deed weldadig aan en herinnerde ons aan de tijd, dat wij zelf die stappen ondernamen. Of we dan alle gevallen zouden willen toelaten? Dat wordt in dit schrijven niet beweerd; evenmin dat dit de enige weg is. Maar het is een weg om uit de impasse te geraken. Het "virtus in medio" zal ook in dit opzicht wel het dichtst bij de waarheid zijn.

Met dank voor de plaatsing,

G. C. Buma,
Voorz. St. Ttomas Chr. School Society.

Globe Travelservice

HET NEDERLANDSE REISBUREAU VOOR AL UW REIZEN

63 Yonge Street North — Richmond Hill, Ont.

Maak tijdig Uw reserveringen voor Uw reis naar Holland

Herbert Goodhoofd — RICHMOND HILL. TU 4-7851

Theo Douma — TORONTO. RU 9-1487

Bakery for sale

in small town near Oshawa. All equipment included in the selling price. A prosperous business for father and sons in good locality.

For further information contact

Peter Feddema, Real Estate Broker,
Bowmanville, R.R. 4, Ontario.

Christian Schools — Gateway To Understanding

This year many teachers from the U.S.A. and Canada will convene at Hamilton's McMaster University.

Yes, this is the first time, that a convention sponsored by the National Union of Christian Schools, will be held in Canada.

The Hamiltonians are proud that they are selected to be hosts and naturally they want a convention that "clicks". It takes a great deal of planning, but since Hamilton is widely referred to as the ambitious city, the planning got an early start.

The facilities of McMaster University are available for lodging as well as the regular and special meetings; even the banquet and mass meeting will be held right on the campus.

The Hamilton-Niagara area is known for its scenic beauty and attracts many tourists. Convention-goers will be able to enjoy all this and also meet colleagues during days of Christian fellowship, inspirational speeches and practical discussions — in short: that final "shot in the arm" before the school-doors open this fall.

Christian Schools have only been established a short time in the the Hamilton area and a special appeal will be made to have a large attendance of local people attend the Mass Meeting, there's room for 1500, the planning committee will try to get a full house.

GATEWAY TO UNDERSTANDING has been selected as the Convention theme, how appropriate when such emphasis is placed on man and his conquest of the universe, how appropriate, too, when our people, in their struggle to establish Christian Schools need constant reassurance that their "fight" has a real purpose.

The Guelph Christian School will be in need of a

FEMALE TEACHER

for the lower grade, for the school year commencing Sept. 1961. Kindly send applications to J. Pranger, 6 Dunkirk St., Guelph, Ont.

The Springdale Christian School in the Holland Marsh area is in need of a

PRINCIPAL

as of Sept. 1961. Our present principal will be leaving us to obtain some higher education.
Kindly submit applications to Mr. E. N. Knibbe, R.R. # 1, Kettleby, Ont.

The Abbotsford Christian School still needs a

A TEACHER

for one of the lower grades. Anyone interested please, contact Mr. J. Kampman (Princ.).

The Calvin Christian School of Hamilton, Ont. will be in need of

A TEACHER

for grade 6 or 7.
Application stating qualification and references should be sent to Mr. A. Boersma, 455 W. 5th St., Hamilton, Ont.

The Calvin Christian School in Trenton, Ont. will be in need of a

FIFTH TEACHER

for the intermediate grades, commencing Sept. 1961. Applications to be sent to the Secretary Mr. A. Hoornweg, 41 Fourth Ave., Trenton, Ont.

Due to extension.

The John Knox Christian School of Brampton (Ont.) is in need of

A TEACHER

for the primary grades, for the schoolyear commencing Sept. 1961. Please sent applications to Mr. K. Faber, R.R. 2, Brampton.

Geef Uw

Adresverandering

steeds tijdig op aan de Administratie van CALVINIST-CONTACT

•

Een formulier hiervoor is afgedrukt op de achterpagina.

The Calvin Christian School of Drayton and vicinity will be in need of a

TEACHER

for medium grades, commencing Sept. 1961. Please send applications to Mr. Fr. Lopers, Alma II, Ont.

The Smithers Chr. School is in need of

TWO TEACHERS

One for the grades 1 and 2. One for the grades 3 and 4. Applications to the Secr. B. W. Kruisselbrink, Box 773, Smithers, B.C.

Timothy Christian School, Weston, Toronto, is in need of a

TEACHER

Send applications to Rev. H. A. Venema, 259 Albion Road, Rexdale (Toronto), Ont.

WILLEM G. POOLMAN

advocaat
notaris
meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334
's avonds HU 1-8283

NEDERLANDSE EN CANADESE RECHTSADVIEZEN

Excellent Dairy Farm

210 acres, new steel arch barn, good milk quota, house, all modern conveniences suitable for two families, 3 bathrooms. 100 head of cattle, full line of good equipment, including 3 tractors, forage harvester, etc. Also large loafing barn. Situated on banks of Welland River. Convenient terms arranged.

Charles Freure
WELLANDPORT 26 R 3
Representing
Donald Alsop Agencies Limited, Fonthill.

EXPERIENCED DAIRY MAN

39 years old, with family of 7, wants job at a farm. Oldest son also able to milk. A. Hoogenboom, R.R. 2, Ashdad, Ont.

FURNISHED ROOM FOR RENT

with privileges, in quiet home in Toronto. At Lawrence Ave.-Yonge Street. Close to subway - streetcar etc. Phone HU 1-1220.

OPPORTUNITY

Butcher shop, grocery store, slaughterhouse, well equipped, good 8-room house, 2 trucks. Turnover in 1960 about $ 75,000.00. Location: 5 miles from Bloomfield Christian Reformed Church. Price $ 20,000.00.
Apply to J. VanderVliet, 304 Dundas St. W., Trenton, Ont.

---

100 Acre Mixed Farm

8 mijl van Waterford, Ont. 12 kamer best huis. Van alle gemakken voorzien. (Stone).
Beste barn, 60 bij 45 voet. Varkenshok. 10 acre bos. 25 acre land geschikt voor groente. Dit is mooie zachte grond. Vraagprijs $ 25.000. Met $ 7000 down.

50 ACRE FARM

4 mijl van Hagersville. Goede barn en 6 kamer huis. Lichte kleigrond. Vraagprijs $ 12.500. Met $ 4500 down.

JACK BYLSMA
REALTOR
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

Voor goede prijzen en vlugge opruiming van Uw dood vee
Telephone (collect)
Ancaster MI 8-3939
GEORGE LUNSHOF

Bargains

Make an offer!

Willowdale $ 1500.— down. 6% N.H.A. hypotheek, 6 kamer bungalow. Eigenaar overgeplaatst.
East End $ 1500.— down, 1 hypotheek. Carport, 6 kamer bungalow. Goedkoper dan huren.
West End $ 1500.— down, 4 kamers, ravijn-lot. Eigenaar overgeplaatst.
Markham-Brooklin District, 10 acres, huis, highway 7 frontage, vruchtbomen, 1 hypotheek, $ 2500.— down.

GERRIT BROOS
Vertegenwoordiger van
H. KEITH LTD.
181 Eglinton Ave. East
TORONTO
Tel. Zaak: HU 7-3333
Thuis: BA 5-5139

Werft abonnees voor CALVINIST-CONTACT

DEZE ZOMER NAAR HOLLAND

Retour $ 386.00

Hierbij is inbegrepen treinreis van Hamilton naar New York en terug en een retourpassage op een van de regeringsschepen.
Vertrek New York:
5 Juni, 15 Juli, 26 Juli en 9 September.
Vertrek Rotterdam:
24 Mei, 17 Juni, 4 Juli, 14 Juli, 7 Aug. en 20 Sept.
Voor verdere inlichtingen en reserveringen bezoek, schrijf of telefoneer

JAN FABER
bij
LUCAS and KING Ltd.
TRAVEL SERVICE

Post-adres: Simpson-Sears, At the Centre, Hamilton, Ont. Tel. LI 9-2475 of bel Jan Faber 's avonds thuis in Burlington op NE 7-5119.

Slager's Furniture and Appliances Ltd.

is het juiste en voordeligste adres voor Kwaliteits MEUBELEN en Electrische Artikelen. Komt eens vrijblijvend kijken!

645 BARTON STREET EAST — PHONE LI 9-9810, LI 9-9610 — HAMILTON, ONTARIO

PIET KUIPERS — JOOP DE HAAS

Canada overweegt beperkende maatregelen op invoer uit Hongkong

Zoals bekend, is de vorige maand een Canadese handelsmissie naar Hongkong geweest ten einde met de exporteurs aldaar te overleggen op welke wijze een beter evenwicht zou kunnen worden bereikt in de handel tussen Canada en Hongkong. In de Wekelijkse Nieuwsbrief no. 11 van 18 maart 1961 werd opgemerkt dat deze reis er op neer zou komen de exporteurs in Hongkong te bewegen vrijwillig hun export van textiel en rubberschoeisel naar Canada te beperken.

Uit Ottawa wordt thans vermeld dat de Canadese missie geen succes heeft gehad; hoewel de autoriteiten in Hongkong begrip toonden voor de Canadese problemen, bleek men niet bereid te zijn een systeem van vrijwillige beperking van de exporten naar Canada te overwegen.

De Canadese minister van Financiën, Donald Fleming, heeft thans bekend gemaakt dat de regering nu gebruik zal maken van een ontsnappingsclausule, die in het General Agreement on Tariffs and Trade is opgenomen. Deze houdt in dat een lid van de GATT maatregelen mag nemen ter bescherming van de binnenlandse industrie, wanneer schade door invoer wordt ondervonden.

Ook in 1957 heeft Canada van deze clausule gebruik gemaakt. Toen betrof het de invoer van bevroren aardbeien en erwten tegen te gaan ten einde de eigen productie te beschermen.

De invoer in Canada uit Hongkong steeg in de eerste 11 maanden van 1960, vergeleken met dezelfde periode van 1959, met $2.36 miljoen, tot $14.3 miljoen, terwijl de export van Canada naar Hongkong daalde met $2.5 miljoen tot $2.3 miljoen.

De enorme stroom van textiel uit Hongkong veroorzaakte niet alleen veel schade aan de Canadese fabrikanten, maar ook protesten van Japanse zijde. Men zal zich herinneren dat Japan er enige jaren geleden wel in heeft toegestemd vrijwillig de invoer te beperken.

Deze restrictie, die toendertijd veel effect heeft gesorteerd, dreigt thans te niet te worden gedaan door de snelle toeneming van de export uit Hongkong. Japan heeft reeds te kennen gegeven dat het moeilijk zou zijn de vrijwillige beperking van de export te handhaven, indien de export van Hongkong van soortgelijke goederen niet enige beperking zou worden opgelegd.

De positie van Canada wordt nog moeilijker wanneer bedacht wordt dat dit land momenteel in onderhandelingen is gewikkeld met Japan over quota voor het lopende jaar met betrekking tot een groot aantal artikelen.

De Canadese wetgeving biedt geen mogelijkheid tot het vaststellen van quota, maar het is, ingevolge de hierboven genoemde ontsnappingsclausule wel mogelijk de goederen uit Hongkong met een speciaal tarief te belasten.

EEN BLOEMENTENTOONSTELLING IN TORONTO

De belangstelling voor bloemen en planten groeit gestadig in Canada.

Een bewijs daarvan is de groots opgezette "1961 Spring Flower Show" die op 9, 10 en 11 Mei a.s. in het prachtige Casa Loma te Toronto zal worden gehouden.

De tentoonstelling wordt georgaseerd door de Garden Club of Toronto, die kennis van en liefde voor tuinieren wil stimuleren. Dit doen zij door het beschikbaar stellen van studiebeurzen in het beplanten van tuinen van liefdadigheidsinstellingen.

De tentoonstelling in het Casa Loma belooft iets bijzonders te worden. Naast de vele bloemen- en plantenexposities, zullen lezingen voor beter tuinieren worden gehouden.

Natuurgeneesk.

artsen en specialisten uit de oudheid, beroemd door hun grote successen, als Dr. GEHRMANN, Dr. Haig, Dr. Ootmar, Dr. Wolff, Kühne, Kneipp e.a. hebben ons hun recepten nagelaten. Wij oogsten daarmee reeds 36 jaren uitzonderlijk grote successen. Ook in schijnbaar hopeloze gevallen. Volkomen onschad.! Toez. desgew. in blanco verpakking!

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 15.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"

Westersingel 40, Groningen, Ned.

GAAT U VERHUIZEN!

U behoeft geen risico te nemen als u een verhuizer kiest. Alle verhuizers zijn NIET hetzelfde.

Neem een

United Van Lines

"Quality Move"

Dat is veilig, prettig en zonder zorgen. Telefoneer ons om een begroting.

FIDELITY
VAN & STORAGE
LIMITED

Peter Van Dijk, Hamilton
Bus. JA 7-9256
Res. JA 8-5333

NAAR NEDERLAND

Bespreek tijdig Uw passage!! Ook voor familie overkomend uit Nederland. Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE

741 King Street E. - OSHAWA - Telefoon RA 8-4471

Agenten voor HOLLAND AMERICA LINE en EUROPE CANADA LINE

Een der beste dairy farms in de Niagara Peninsula

Deze farm is prachtig gelegen dicht bij de stad Welland en heeft ongeveer 200 acres eerste klas land.

Er zijn 2 beste huizen en 2 grote barns, waarvan een zo goed als nieuw, en van alle gemakken voorzien.

60 STUKS PURE BRED VEE en alle benodigde machines. Melkcontract met goede dairy.

De vraagprijs is $ 85,000.— en er is $ 66,000.— hypotheek beschikbaar tegen 5½% met zeer gemakkelijke afbetalingen. Met een betrouwbare en vakbekwame familie kan over het downpayment worden onderhandeld.

125 Acres Dairyfarm met melkcontract

Deze farm is gelegen aan hoofdverkeersweg, niet ver van kerk en Chr. school.

23 stuks prima vee, waaronder 18 melkkoeien en 5 stuks jongvee. Goed huis en bedrijfsgebouwen. Nieuw melkhuis voorzien van nieuwe bulkcooler en alle nodige machines.

Vraagprijs $ 37,000.—. Gevraagd downpayment $ 7,000.—. De eigenaar is bereid $ 30,000.— hypotheek te verstrekken à 6% welke kan worden terugbetaald met slechts $ 200.— per maand, rente en aflossing inbegrepen.

Voor verdere inlichtingen, ook betreffende andere farms:

K. KRAAY, Real Estate Broker

15 KING STREET — ST. CATHARINES

Tel. WEbster 4-1813. Huisadres 2 Juliana Crescent

WIJ HELPEN U UW DOWNPAYMENT FINANCIEREN.

Voor één cent geeft electriciteit U urenlang genoegen en gemak

Voor één cent aan electriciteit kunt U een electrische deken gebruiken voor meer dan 10 uren.

Of voedsel goed houden in een koelkast gedurende 15 uren.

Of een automatische electrische wasmachine gebruiken gedurende 1½ uur.

ELECTRICITEIT DOET ZO VEEL.... KOST ZO WEINIG

ONTARIO HYDRO

Gaat U naar Holland?

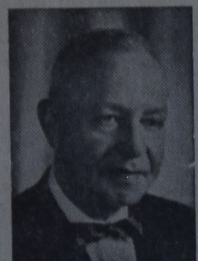

Voor al Uw reizen per BOOT of per VLIEGTUIG vraagt vrijblijvend advies aan:

C. STEENHOF

43 CRANE AVE., WESTON, ONT.

Telefoon CH 1-0811

10 ACRES GARDEN LAND near Millgrove. Brand new 3 bedroom brick home with full basement and storms and screens. Full price only $ 13,900.

GRIMSBY, 7 room home with 4 bedrooms and full basement. Side drive and garage. Real good location. Full price only $ 10,500. For more particulars call

C. GORDON TODD LIMITED

REALTOR

A. Vandenbergh

at C. GORDON TODD LTD.

418 MAIN ST. E. HAMILTON

JA 8-6336 or res. LI 9-5076

LICHT en STERK is AL ons WERK

WALINGA'S BODY AND COACH CO.

CARROSSERIEEN VOOR ELK DOEL, van Aluminium, Staal of Hout, waaraan U de hoogste eisen kunt stellen, worden door ons gebouwd in elke gewenste afmeting.

VERTEGENWOORDIGERS VOOR:

De beroemde Edbro hydraulische kip-installatie, waaronder ook de z.g.n. "zij-kippers",
De Godfrey pneumatische graanlossers,
en de Pamco auger-systeem.

Tevens CARROSSERIE REPARATIE en CHASSIS VERLENGING.

Stelt U voor nadere informatie in verbinding met

Walinga's Body and Coach Co.

P.O. Box 638 — FERGUS, ONT. — Tel. 958

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....